ВІВТОРОК, 12 ЛИПНЯ 2005 РОКУ ■ № 125 (3625)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

ЗА БУЙКИ НЕ ЗАПЛИВАТИ!

З початку року у водоймах країни потонули 482 особи

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Стародавні греки про некультурну людину казали, що вона не вміє читати та плавати. І в наші дні поведінка на воді яскраво демонструє рівень культури. Або її відсутності.

— Шість років тому, — розповідає співробітник Центрального регіонального спеціального воєнізованого аварійно-рятувального загону Сергій Семеренко, — купальської ночі в українських водоймах потонуло 126 людей. Причини банальні: переоцінка власних сил плюс міцні напої.

(Закінчення на 4-й стор.).

■ ПОДРОБИЦІ

На Настю Овчар чекає квартира в Києві і корова в Бостоні

Родині Насті Овчар потрібно жити в столиці. Такої думки Уповноважений парламенту з прав людини Ніна Карпачова. Щонайменше два роки Настю постійно мають спостерігати досвідчені лікарі. Після розмови з гостями батько дівчинки — Олександр Овчар, який раніше категорично не хотів їхати із села, змінив свою думку. У Києві на пожертвувані кошти для сім'ї вже придбано квартиру.

(Закінчення на 4-й стор.).

■ У НОМЕР

Чиновників поменшає

Голова Одеської обласної державної адміністрації Василь Цушко підписав розпорядження про ліквідацію 20 управлінь. Замість них створять 16 управлінь обласної держадміністрації. А кількість чиновників скоротиться на 55 осіб.

Під "кадровий ніж" потрапили інспекція держтехнагляду, якості та формування ресурсів сільськогосподарської продукції, відділ у справах релігії, управління у справах преси та інформації.

Заступники глави області в двотижневий термін мають запропонувати кандидатури на посади керівників новостворених управлінь, **повідомляє наш власний кореспондент В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Люксембург сказав так

Виборці в Люксембурзі минулих вихідних проголосували за Європейську конституцію. Референдум відбувся через кілька тижнів після того, як її рішуче відхилили Франція й Нідерланди. З проектом конституції погодилося 57 відсотків виборців. Документ почне діяти лише тоді, коли його ратифікують 25 країн—членів Євросоюзу шляхом референдумів або голосування у парламенті. Прем'єр-міністр Люксембургу Жан-Клод Юнкер, який проводив активну кампанію на підтримку конституції, заявляв, що піде у відставку, якщо документ буде відхилено. Тож тепер можна з упевненістю сказати, що політичну кар'єру пана Юнкера врятовано, **повідомляє Бі-бі-сі.**

Збулася мрія підприємців

У Севастополі відкрився центр, де, як кажуть, тепер дуже просто і швидко можна зареєструвати свою справу. "Єдине вікно" для реєстрації підприємницької діяльності знаходиться в новому торгово-офісному центрі. Тут, у центральному залі, біля фонтана, можна на зустрічатися не тільки діловим людям, а й закоханим, **повідомляє наш власний кореспондент Світлана КАЛИНОВСЬКА.**

* * *

Аналогічне "Єдине вікно" для тих, хто має намір зайнятися приватним бізнесом, має відкритися також і на Хмельниччині, **повідомляє наш власкор Ірина КОЗАК.** Представники управління розвитку підприємництва, статистики, податкової інспекції, центру зайнятості, всіх необхідних фондів прийматимуть відвідувачів в одному кабінеті.

Голова Нацради з питань телебачення та радіомовлення Віталій ШЕВЧЕНКО написав заяву про складення депутатських повноважень —він зробив це після того, як суд підтвердив правомірність його призначення на посаду голови Нацради

■ АКТУАЛЬНО

Світовий банк розщедрився

Рада директорів Світового банку вирішила надати Україні нові позики загальною сумою 615 мільйонів доларів. Зокрема, 251,26 млн. дол. — на адмінреформу; 86 млн. дол. — на освіту; 106 млн. дол. — на енергетику. "Уряд України затвердив амбітну програму дій, розроблену для того, щоб трансформувати економічний та соціальний розвиток країни та збільшити роль України у світовій економіці, — заявив директор Світового банку по Україні, Білорусі та Молдові Пол Бермінгем. — Ми у Світовому банку пристосували наші програми, щоб допомогти урядові в досягненні цих завдань".

Київ сигналить інвесторам

Сьогодні Віктор Ющенко з офіційним дводенним візитом вирушає до Австрії

Київ високо оцінює перспективу україно-австрійських відносин, зокрема їх економічну складову. Про це Президент заявив в інтерв'ю іноземним журналістам напередодні поїздки. "За два-три останні місяці ми вибудували непогані інвестиційні плани. Можливо, найближчим часом Австрія буде одним з провідних інвесторів на українському ринку", — сказав Віктор Ющенко. Він вважає, що Україні слід "послати чіткі політичні сигнали інвесторам, дати їм відчути, що вони захищені законом". Це буде одним із завдань його візиту.

Звинувачення пред'явлено

Генеральна прокуратура України пред'явила першому заступнику голови Народно-демократичної партії Анатолію Толстоухову звинувачення за ч. I ст.365 Кримінального кодексу України — перевищення влади і службових повноважень. А. Толстоухов повідомив на прес-конференції, що дав у Генпрокуратурі підписку про невиїзд, але відмовився давати будь-які свідчення у цій справі, бо вважає її політичним переслідуванням.

А. Толстоухову інкримінують зловживання владою, коли він під час минулорічних президентських виборів, обіймаючи посаду міністра Кабінету Міністрів України, разом із тодішнім віце-прем'єром Дмитром Табачником підписали до друку номер газети "Урядовий кур'єр" від 26 листопада 2004 року з постановою ЦВК про результати президентських виборів, яку було заборонено Верховним Судом до офіційного оприлюднення.

(Закінчення на 2-й стор.).

■ ВІТАЄМО!

Петро Тронько: від Малої історії до Великої

Сьогодні ми святкуємо 90-річчя від дня народження Петра Тимофійовича Тронька

— видатного українського історика, державного та громадського діяча, голови правлінь Всеукраїнської спілки краєзнавців та Всеукраїнського фонду відтворення видатних пам'яток історико-архітектурної спадщини ім. Олеся Гончара, голови Головної редколегії науково-документальної серії книг "Реабілітовані історією", завідувача відділу регіональних проблем Інституту історії України НАН України, академіка НАН України, Героя України, лауреата Державної премії СРСР. Життя цієї легендарної людини — ціла книга (а може, й не одна). Напередодні наш кореспондент зустрівся з ювіляром, і вони перегорнули лише кілька сторінок тієї книги.

(Закінчення на 10-й стор.).

ПОЛІТИКА

ВІВТОРОК, 12 ЛИПНЯ 2005 ■ № 125 (3625)

Державна податкова адміністрація України повідомила, що протягом першого півріччя 2005 року до держбюджету надійшло 22,8 мільярда гривень. Це на 8,4 мільярда більше, ніж за той самий час 2004 року

Міністр економіки Сергій ТЕРЬОХІН заявив, що наполягатиме на розгляді Кабінетом Міністрів питання про відповідність займаній посаді міністра АПК Олександра Баранівського

■ У НОМЕР

Треба діяти за європейськими стандартами. А колишнім депутатам поважати парламент

«Я далекий від того, щоб займатися критиканством дій уряду», — наголосив Голова Верховної Ради Володимир Литвин на підсумковій прес-конференції після закриття сьомої сесії четвертого скликання. «Я думаю, що у нас нормальні, спокійні стосунки з урядом», — зауважив глава парламенту. Проте хотілося б, щоб Верховну Раду поважали, особливо ті люди, які вчора вийшли з її стін, додав він.

Як зазначив глава парламенту, він завжди намагається знайти серединну лінію і діяти відповідно до Регламенту. А коли його критикують і провладні депутати, і опозиційні, розуміє, що діє правильно. «Тому що я не служив ні одним, ні іншим», — пояснив Володимир Литвин.

Водночас, говорячи про нещодавні бійки в парламенті, він зауважив, що вважає недоцільним повернення до законопроекту про запровадження приставів: «Це було нереально під час квітневих подій, коли голосувалась політреформа і коли, власне, виник законопроект, і нереально сьогодні». Голова ВР повідомив також, що стосовно матеріальної шкоди, завданої під час бійки (приблизно на шість тис. грн.), було складено відповідний акт, який разом із відеозаписом подій передадуть до Регламентного комітету. На підставі висновків комітету, зазначив глава парламенту, буде віддано розпорядження про відшкодування збитків тими депутатами, які це зробили.

Крім того, Володимир Литвин планує звернутися з листом до Національної ради з питань телебачення і радіомовлення щодо вирішення питання нелегального використання сигналу телеканалу «Євроспорт» українськими телеканалами. Він зауважив, якщо Україна хоче рухатись в Європу, то вона має і діяти за європейськими стандартами.

Олена ГОРБУНОВА.

Блокування для соціалістів — помилка

Соціалістична партія України не входитиме до блоку з партією «Народний союз «Наша Україна», БЮТ та Народною партією, заявив журналістам лідер СПУ Олександр Мороз. Щоправда, за його словами, Соцпартії не надходило жодної пропозиції про блокування з цими політичними силами. Крім того, лідер соціалістів переконаний, що такий крок був би помилковим.

Олександр Мороз повідомив, що його партія не відмовиться від ідеї внесення змін до Конституції, які викладені в законопроекті 3207-1 і стосуються реформи місцевого самоврядування. А також нагадав, що Соцпартія проти адміністративно-територіальної реформи.

Об'єднання з прицілом на 2006-й

Лідер депутатської фракції СДПУ (о), перший Президент незалежної України Леонід Кравчук ініціює створення громадського форуму «Об'єднаймо Україну!», на базі якого може сформуватися виборчий блок для участі у парламентських виборах-2006. Метою цього форуму, за словами Л. Кравчука, має стати громадський контроль над владою, подолання тенденцій до розколу України, які з'явилися після президентських виборів, гарантування необоротності демократичних процесів, реалізація політреформи, створення нового типу відносин між владою і суспільством.

Схоже, новітня опозиція ніяк не вживеться у визначену їй історією роль. Леонід Кравчук на суботній прес-конференції критикував і нову владу, і її опонентів. За його словами, якщо нинішні державні чільники перебувають на стадії «феодального мислення», то опозиція на ще примітивнішому рівні — «первіснообщинного мислення». «Ані влада, ані опозиція на сьогодні не є цивілізованими», — сказав Леонід Макарович. Вивести опозицію зі стану первіснообщинного мислення і допомогти владі вийти з цього стану — це, вважає Л. Кравчук, одне із основних завдань новостворюваного форуму, який він має намір очолити.

У рамках громадського форуму діятимуть робочі групи, які опрацьовуватимуть різноманітні проекти законів. Але, схоже, головний «приціл» нового форуму — парламентські вибори. Л. Кравчук заявив, що це — «не проект СДПУ (о)», тож форум відкритий для всіх партій. Якщо на базі форуму «Об'єднаймо Україну!» таки постане виборчий блок, восени його учасники визначатимуть голосуванням, кому дістанеться номер один у виборчому списку.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Звинувачення пред'явлено

(Початок на 1-й стор.).

Водночас екс-міністр відкидає будь-які звинувачення на свою адресу і готує позов до суду. Раніше у квартирі А. Толстоухова правоохоронці вже проводили обшук, а весною було тимчасово «заморожено» рахунки НДП. Все це народні демократи пояснюють як тиск із боку нової влади на політичних опонентів. «У державі досі є політичні переслідування», — заявив лідер НДП Валерій Пустовойтенко.

Нині колись провладна Народно-демократична партія позиціонує себе як «конструктивна опозиція». На наступні парламентські вибори НДП, за словами її лідера В. Пустовойтенка, йтиме самостійно, а серед своїх імовірних союзників бачить хіба що Народну партію Володимира Литвина. НДП розраховує набрати на майбутніх виборчих перегонах не менше як 5 відсотків голосів.

Юліана ШЕВЧУК.

Забезпечити прорив суспільства

Закон про захист інтелектуальної власності — серед найважливіших законів, які були прийняті за останні три дні сьомої сесії. Про це заявив глава українського парламенту Володимир Литвин на засіданні Громадсько-політичної консультативної ради при Голові Верховної Ради України. «Якщо США на підставі цього рішення підпише протокол, останні закони — це все політичні питання», — додав він. Не менш важливим серед прийнятих законів Голова ВР назвав закон з митного тарифу.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

На засіданні також ішлося про перспективи розвитку взаємодії громадянського суспільства і влади з точки зору неурядових організацій. Голова Верховної Ради України зазначив, що «така рада потрібна, і вона повинна працювати настільки інтенсивно, щоб забезпечити прорив суспільства». Торкаючись останніх подій у Верховній Раді України, Володимир Литвин наголосив на тому, що «жодної серйозної дискусії щодо значення прийнятих законів, їх фінансового забезпечення не проводилось».

Володимир Литвин вважає необхідним проведення дискусії в суспільстві. Він також зазначив, що кожен із законопроектів має бути персоніфікований, як це є, наприклад, у Сполучених Штатах Америки (поправка Джексона—Веніка).

Учасники засідання говорили також про необхідність координації політичних рішень у країні.

■ ДУМКИ З ПРИВОДУ

Парламент дав шанс уряду, витримав тиск та інтенсивно працював

Підсумки сьомої сесії Верховної Ради четвертого скликання коментують народні депутати:

Ігор ШУРМА (СДПУ(о):

— Завдяки Голові Верховної Ради України Володимиру Литвину парламент зберіг своє обличчя і не дозволив себе нагнути. Верховна Рада, досить різна і політично структурована, змобілізувалася і затвердила прем'єра, новий уряд. Тобто дала шанс новій владі реалізувати свої передвиборні обіцянки.

Негатив. Влада, яка всюди піарить себе як всенародну, не змогла за півроку сформувати парламентську більшість, яка взяла б на себе відповідальність разом з виконавчою гілкою. Без такої більшості у парламенті восени матимемо повністю політичну безвідповідальну владу. І головний парадокс у діяльності парламенту полягає в тому, що сьогодні ВР апелює до Президента, аби він сам примусив сумісників зі своєї команди виконувати Конституцію.

Василь ГАВРИЛЮК (позафракційний):

— Законотворчу роботу напередодні старту виборчої кампанії затьмарила політична боротьба опонентів. Тому сьома сесія не змогла виконати всіх запланованих завдань. Хоча здорова частина парламенту на чолі з Головою ВР героїчно цього домагалася. Парламент учергове став жертвою гострого протистояння влади й опозиції. Деякі закони, зокрема і бюджет, приймалися після довгих пошуків вимушених компромісів. Тому деякі з них і недосконалі. У бюджеті багато популізму і мало розвитку. Є над чим замислитися надалі.

Приємно, і я цим пишаюся, що Верховна Рада у найнапруженіші моменти протистояння відігравала миротворчу і вирішальну роль загалом для держави. А сам Голова ВР зіграв роль справедливого арбітра і діяв у дусі третьої сили.

Олег ЗАРУБІНСЬКИЙ (Народна партія):

— Вдалося зробити так, щоб перша сесія після президентських виборів не перетворилася на бійку між конфронтуючими силами. А фракція Народної партії зіграла стабілізуючу роль у роботі законодавчого органу. Якби не Верховна Рада, то ситуація конфронтації і розколу набула б більш різких і негативних ознак. Це величезний показник ефективності роботи депутатів. Парламент на чолі з миротворцем Володимиром Литвином зумів замирити суспільство, яке після виборів було більш роз'єднаним. Серед здобутків сьомої сесії — кілька важливих ратифікацій, вагомі законопроект щодо СОТ, зміни до бюджету. Взагалі порівняно з європейськими парламентами, де один закон можуть розглядати місяць, Верховна Рада працює досить інтенсивно.

Петро СИМОНЕНКО (КПУ):

— Верховна Рада не виконала завдань і сподівань, на які наш народ очікував після завершення виборчої кампанії. На жаль, нова влада не запропонувала ті проекти, які задекларувала. Парламент був під шаленим тиском соціальної демагогії, яку започаткувала нова влада. Були тільки гасла про підвищення зарплатні і добробуту, а реально ситуація навіть дестабілізувалася. Протягом сьомої сесії комуністи зробили свій великий внесок у розвиток законотворення — запропонували понад сто законопроектів. Серед них закон про націоналізацію, повернення заощаджень ветеранам.

Рефат ЧУБАРОВ («Наша Україна»):

— Минула сесія була найскладніша. Іншою вона й не могла бути, оскільки після президентських виборів відбувається переформатування не тільки політичних сил, змінюється стиль управління суспільством. Сили, які програли на виборах, застосовували всі можливості для того, щоб влада не вирішувала проблеми. Звідси і жорстке протистояння. Водночас парламент гідно виходив із ситуації дезінтеграції роботи і в цьому чимала заслуга Володимира Литвина, який зробив все для об'єднання законодавчого органу.

Плітка, що долетіла до Президента

Як подейкують у Луганську, глава області Олексій Данилов зазнає різкої критики уряду через нерозбірливість у доборі кадрів для районних держадміністрацій і навіть своїх заступників. Мовляв, люди, які прийшли до керівництва, мають коли не кримінальне минуле, то, принаймні, фігурують у карних справах, що саме розглядаються в судах. Журналісти не раз запитували про це Данилова і він завжди відповідав однаково: є суд, він розбереться згідно із законом. Після того як звинувачення у, м'яко кажучи, слабкому доборі кадрів пролунало з вуст самого Президента, навіть у прибічників Данилова з'явилися деякі сумніви. Покартавши свого призначенця в Луганській області, Віктор Ющенко назвав три прізвища виконуючих обов'язки голів райдержадміністрацій, котрі, за інформацією Міністерства внутрішніх справ, фігурують у кримінальних справах за різними статтями.

Газета "Голос України" звернулася по роз'яснення до виконувача обов'язків прокурора Луганської області Ігоря Козьякова.

— Насамперед мені б хотілося ще раз підкреслити: людина не може бути визнана винною у скоєнні якихось злочинів без вироку суду, що набув законної сили, — сказав Ігор Миколайович. — Що ж стосується названих людей, то до глави Новоайдарської райдержадміністрації Соловцева Сергія Володимировича прокуратура ніяких запитань не має, а щодо керівників Білокуракинського і Перевальського районів, то тут працюють люди з іншими прізвищами, до яких у прокуратури також немає ніяких претензій.

Як пояснили у відділі кадрів Луганської облдержадміністрації, Перевальську адміністрацію сьогодні очолює перший заступник глави Олександр Кліщ, а Білокуракинську — також перший заступник глави Сергій Іванюченко.

Що ж відбувається? Чому на стіл Віктора Ющенка лягають неправильні дані?

Олексій Данилов приписує це "одній чарівній жіночці", яка, за його словами, пише в усі високі інстанції, у тому числі й Президентові, з яким знайома по колишніх партійних справах. Головна мета її послань — змістити Данилова з посади керівника області, "як головного лиходія і кримінального авторитета".

— Я пройшов і готовий пройти не одну перевірку компетентних органів, які довели і ще раз доведуть неправду, що нагнітається довкола мене і тих людей, з якими сьогодні працюю.

Слід відзначити, що останнім часом до правоохоронних органів Луганщини надходить більше звертань народних депутатів, у яких міститься прохання уточнити деякі дані про окремих нових керівників. Причину цього ні прокуратура, ні органи внутрішніх справ пояснити не беруться. Кажуть, що це не в їхній компетенції. Політики ж на задану тему говорять охоче.

Алла АНТИПОВА.

■ ТЕНДЕНЦІЯ

Колосальний прогрес і відляканий оптимізм

Серед розтиражованих прес-службою Генпрокуратури чеснот Святослава Піскуна послідовність, на жаль, не значиться. Наприклад, якийсь місяць тому, у червні, він запевняв, що "справу Гонгадзе" до суду буде передано в липні. Генпрокурора вочевидь не бентежив той факт, що експертизу "таращанського" тіла можуть до того часу не закінчити, а головного підозрюваного у вбивстві журналіста — генерала Пукача — не знайти. І без таких "дрібниць", гарантував господар Різницької, слідство завалить суд неосяжною роботою.

Настав липень, і Генпрокурор терміново згадав, що колись у цю пору він прощався з юрфаком Львівського університету, затиснувши в руках не "папірець" сантехніка з ПТУ, а все-таки диплом юриста. Це прочистити "предмет першої необхідності" можна без виконання і дотримання виписаних законом процедур, а юриспруденція потребує жорсткіших правил. Отже, пан Піскун-липневий спростував сам себе-червневого і заявив, що дослідження останків — усе-таки річ не остання та й узагалі-то, згідно з буквою права, "звинувачені ще мають ознайомитися з усіма 60 томами справи. А в термінах цього закон нікого не обмежує ..." Тому-то судова перспектива набутків слідства відкладається з липня на неозначене чітко "пізніше".

Після такого кульбіту думки Генпрокурор спокійно відбув до Америки, а невдячну місію рекламування "напівфабрикату" чомусь знов переклали на Президента.

Виступаючи на з'їзді "Народного Союзу "Наша Україна", Віктор Ющенко сказав, що "справу Гонгадзе" буде передано до суду в липні. Принаймні він на це сподівається, оскільки протягом останніх трьох тижнів "є великий колосальний прогрес" у пошуку замовників.

"Переконаний, у рамках слідства будуть встановлені замовники, бо сьогодні є обставини, які схиляють чашу в цю сторону, — запевнив Президент, хоча й зізнався, що — "не хотів би відлякувати оптимізм". — Я не хочу, щоб з моїх вуст це виходило. Це не завжди покращує ситуацію по справі".

Далебі, має рацію Віктор Андрійович. Ліпше для всіх, і для нього також, щоб "ситуацію" вдосконалювали реальні здобутки слідства, а не президентські вуста. Досі "чашу" так часто схиляли врізнобіч, що замакітрилась голова не в одного оптиміста. Якщо й цього разу "колосальний прогрес" зведеться до щербатої версії-заготовки, щоб швидше "збагрити" справу до суду, претензії суспільство висуне не Піскунові. Бо це не йому повірила Леся Гонгадзе...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

■ У КОМІТЕТАХ ВР

Розшириться співпраця з китайськими атомниками

У Китаї (разом з Тайванем), як нині і в Україні, діє 15 енергетичних реакторів. "Ядерний ренесанс", що розпочався на всіх континентах, торкнувся й КНР. До 2020 року там планують збудувати ще 25 реакторів і збільшити потужність атомних станцій майже вп'ятеро. Китайці мають намір широко використати кращий досвід і технології провідних країн світу. Разом з розвитком науки, освіти, інших високих технологій розвиток ядерних технологій вони вважають показником науково-технічної спроможності, гарантією престижу й успіху своєї держави у досягненні життєвих стандартів.

Привабливою для Китаю є, зокрема, енергетична стратегія України, якою передбачено на період до 2030 року і продовження термінів експлуатації кількох діючих атомних реакторів, і будівництво нових енергоблоків. Наша країна, як і Китай, є членом МАГАТЕ. Тому розвиток українсько-китайського двостороннього співробітництва у сфері ядерної безпеки та радіаційного захисту вбачається перспективним і взаємовигідним у контексті реалізації завдань розвитку національних економік обох країн.

З цією метою у Комітеті ВР з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи відбулася зустріч з делегацією китайських атомників, очолюваною генеральним директором Національної адміністрації ядерної безпеки КНР Ван Юйціоном. За сприяння профільного комітету у Верховній Раді підписано угоду між Державним комітетом ядерного регулювання України і адміністрацією ядерної безпеки Китаю. Нею передбачено обмін технічною інформацією та співробітництво у сфері державного регулювання безпеки використання ядерної енергетики в мирних цілях, вдосконалення радіаційного захисту населення тощо.

Встановлення такої співпраці на фаховому рівні, наголошувалося під час зустрічі й підписання угоди, буде логічним продовженням політичного курсу на розширення двостороннього співробітництва, проголошеного парламентаріями обох країн у квітні нинішнього року.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

"На хвилях Світязя" лунала пісня

На луцькому стадіоні "Авангард" великим гала-концертом завершився десятий фестиваль української естрадної пісні "На хвилях Світязя". Учасників конкурсу і гостей привітав Голова Верховної Ради Володимир Литвин.

За традицією фестиваль проходив на озері Світязь у пансіонаті "Шацькі озера". Пісенний конкурс уже давно став міжнародним. Цього року, окрім виконавців з України, у ньому взяли участь співаки з Росії, Німеччини, Молдови, Польщі та Грузії. Усі учасники одну з пісень виконували українською мовою. Володарями перших премій стали: у дитячій категорії — Ірина Борис із села Веселе Волинської області, серед дорослих — Ірина Ярина з міста Виноградово Закарпатської області. Гран-прі серед дітей отримала Ірина Шуст із міста Броди, що на Львівщині, серед дорослих — Оксана Романюк із міста Бурштина Івано-Франківської області. Почесна гостя фестивалю, переможниця "Євробачення-2004" Руслана Лижичко відзначила високий рівень організації "На хвилях Світязя".

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Фото автора.

Співачка Руслана Лижичко, організатори фестивалю — директор фірми"Ідея", головний режисер фестивалю "На хвилях Світязя" Віталій Іваницький (зліва) та народний депутат України, перший заступник голови Народної партії Ігор Єремеєв на прес-конференції.

Солодкий пісок за ціною доганяє золотий

■ БАЛАНС ТИЖНЯ

Як і попередній, минулий тиждень пройшов під знаком того мішка, який народний депутат Юрій Соломатін, немов справжній биндюжник, хвацько заніс до сесійної зали Верховної Ради і звалив на перила урядової ложі. Йдеться про цукор, точніше, про підвищення цін на солодкий продукт.

Хоча сезонне подорожчання цукру — це вже традиція, але такого різкого стрибка цін, як нині, не було вже кілька років (лише за червень цукор подорожчав на 12,6 відсотка). І це при тому, що навчені життям любителі домашнього консервування запаслись цим продуктом заздалегідь. Тобто ні про різке зростання попиту, ні про гострий дефіцит, які могли б спричинити стрибок цін, говорити не доводиться. Як запевнив Перший віце-прем'єр Анатолій Кінах, запаси цукру в Україні на сьогодні — 700 тисяч тонн. За місячного споживання 150—160 тисяч тонн цього цілком достатньо, щоб дочекатися нового врожаю. Що ж тоді відбувається?

Як і у випадку із бензином, "музику замовляють" великі трейдери, їм підспівують лобісти і контрабандисти-спекулянти. Знову діє стара класична схема, змальована у підручниках періоду розвиненого соціалізму в розділі, де йдеться про "гниле нутро капіталізму" — змова, бажання швидкої наживи.

У відповідь на такі дії уряд уже вкотре порушує улюблену тему імпорту продукції, завезення тростинного сиропу. Іноземну інтервенцію. Але інтервенції не станеться, бо треба прийняти закон, а парламент вже майже на канікулах.

Одне слово, червень — початок липня поставили питання руба: або Україна поверне собі роль світового виробника та експортера цукру, або стане надзвичайно вигідним ристалищем для завезення справді таки дешевого тростинного цукру і остаточно знищить власний бурякоцукровий комплекс.

Для нинішних можновладців, які часто полюбляють звертатися до історії УНР, нагадаю слова професора С. Франкфурта, члена Вищої земельної комісії УНР: "У даний момент для нас надзвичайно важливо лише, щоб широкі кола населення, а з ними і держава влада, чітко усвідомили всю необхідність збереження цукрової промисловості і в перехідний час, оскільки всі дані говорять про те, що коли ця межа не буде досягнута, то цукрова промисловість загине остаточно або ж відбудова її зажадає величезних непосильних жертв з боку народного організму". Тодішній уряд УНР керувався принципом пріоритетного розвитку галузі, яка за місцевими умовами має найбільші шанси для свого розвитку.

І ще одне. У мене особисто складається враження, що періодичні стрибки цін і похідні від них, які вносять нервозність у суспільство, провокують нестабільність, кидають тінь на ту чи іншу гілку влади, комусь дуже вигідні. До того ж оцей "хтось", як той Змій-Горинич — багатоголовий. Він є і зовнішньоловий (як у випадку із бензиновим стрибком), і доморощеноголовий (як у цукровому випадку).

Картинка з натури. У неділю на трасі Київ—Одеса, поблизу селища Гребінки, що на Київщині, пригальмував біля стосу мішків із цукром. Місцевий "мінітрейдер" правив за кілограм цукру 3 гривні 85 копійок. Схоже, ціни пішли на спад? Будемо сподіватися.

На тому тижні надто часто світився на екранах телевізорів і виступав по радіо голова правління НАК "Нафтогаз України" Олексій Івченко, весь час наголошуючи, що власні добуті енергоресурси продаються власному народу нижче собівартості. Така інформація спровокувала у журналістів логічне запитання про наступне підвищення ціни на газ, зокрема для населення. На що О. Івченко відповідав, що ціноутворення — це справа не його компанії, а НКРЕ. Відводячи тінь від своєї фірми, він фактично давав зрозуміти, що далі за чинними тарифами жити неможливо...

Натяк нафтогазового патрона підтвердив, розвіявши остаточно мої сумніви, працівник облгазу, який у суботу завітав у село до батьківської оселі перевірити плату за газ. Виявивши, що я наперед заплатив за дещо більший обсяг спожитого газ, ніж показує лічильник, працівник газконтори суворо покартав мене: "Цього не варто робити, бо ми підвищуємо розцінки на природний газ, а ви вже заплатили за старими тарифами. Ви залізли до нас у кишеню". Щодо "кишені", він дещо перебільшив, бо ту невеличку маржу за тиждень "з'їсть" приготування консервації та варення (сподіватимемося, що до кінця цього тижня розцінки не зміняться), але сумніви про підвищення ціни на газ розвіяв остаточно.

Леонід БРОВЧЕНКО.

НОВИНИ

ВІВТОРОК, 12 ЛИПНЯ 2005 ■ № 125 (3625)

За добу в Україні зареєстровано 121 пожежу

Генеральна прокуратура РФ порушила кримінальну справу проти колишнього прем'єра Росії Михайла КАСЬЯНОВА

■ У НОМЕР

Депутати приймають іспити

Одеса. Вперше в Україні до складу приймальних комісій 18 вузів регіону включили депутатів облради. Як розповіла «Голосу України» Людмила Ширніна, начальник управління освіти та науки обласної держадміністрації, склад комісій уже затверджено на нараді ректорів вузів. В Одеській області нині 53 вузи I—IV рівня акредитації, сім з них мають статус «національних». На денну форму навчання цього року затверджено 330 спеціальностей.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Першотравнева перетворилася на окопи

Черкаси. Мешканці вулиці Першотравневої, що в передмісті обласного центру, з червня перекрили проїзд транспорту по ній. Близько 65 родин, котрі мешкають на «нещасливій» вулиці, не один рік потерпають від гуркоту великотоннажних автомобілів, що без упину рухаються на ВАТ «Азот». Від «КРАЗів» та «КамАЗів», кажуть люди, руйнуються будинки. А ця дорога, скаржаться мешканці, «перетворилася на окопи».

Лідія ТИТАРЕНКО.
Фото автора.

Університетські темпи

Хмельницька область. Кам'янець-Подільський державний університет нагороджено орденом Пошани за вагомий внесок у розвиток національної вищої освіти, підготовку кваліфікованих кадрів для незалежної України, а також зміцнення міждержавного співробітництва. Цю відзнаку вуз отримав від президії Міжнародної кадрової академії. Майже водночас заклад став лауреатом рейтингу «Софія Київська—2005». Адже тут за останні роки додалося кілька десятків нових спеціальностей. Остання з них — журналістика, що має попит серед цьогорічних абітурієнтів.

Віра ШПИЛЬОВА.

За буйки не запливати!

■ КИЇВСЬКИЙ РЕПОРТАЖ

(Початок на 1-й стор.).

Разом з працівниками загону, до чиїх функцій належить контроль за роботою усіх відомчих та комунальних водно-рятувальних служб, ми об'їджаємо береги Дніпра. Біля Московського мосту зібралася ціла рибальська флотилія. Ми пропливаємо повз чоловіка, котрий розташувався на автомобільній камері.

— З рибалками, напевно, проблем у вас менше, ніж з відпочивальниками? Народ усе-таки бувалий.

— Не скажіть, люди виходять на річку на непідготовлених плавзасобах. Ось подивіться — якщо в нього камера лопне, до берега дістатися важко буде: тут течія сильна. З початку року в Україні вже потонув 61 рибалка.

— А найнеспокійніші ваші «клієнти»?

— Молодь. З мостів, наприклад, стрибають: хто на парі, хто — перед дівчиною покрасуватися... Найчастіше їх удається врятувати. Цією зимою хлопець вирішив покінчити з життям і кинувся з Пішохідного моста. Там висота більш як тридцять метрів. Рятувальники підпливли, а він не дається. Витягти з води вдалося тільки, коли геть знесилів.

Найбільше скупчення пляжників, звісно, в Гідропарку. Через протоку організовано цілу переправу.

— Ото ще один головний біль: човновики приватним «візництвом» займаються. Грошей хочуть якнайбільше заробити, човна перевантажують понад усяку міру. Невелика хвиля — і перекинулися.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Повз нас проходить завантажений майже до бортів старенький «Прогрес». Поруч з ним проноситься хвацький «джигіт» на водному мотоциклі.

— А тут хіба кататися можна? Адже навколо люди плавають.

— Не можна, звичайно. Але що ти їм зробиш? Буває, і на катерах заходять, тоді міліцію викликаємо. Тільки в цієї «братви» зазвичай такі документи...

Виходячи із затоки, помічаємо хлопчика на надувному матраці, що відплив уже досить далеко від берега. Наближаємося.

— Далеко зібрався?

— Ні. Та тут неглибоко.

— Проте течія сильна, підхопить, і ганяйся за тобою Дніпром.

— Та я вигребу.

— Ти до берега греби, аргонавте.

Олег ДЕНИСОВ.

На Настю Овчар чекає квартира в Києві і корова в Бостоні

(Початок на 1-й стр.).

Ніна Карпачова побувала в новому будинку в селі Воронцівка Куп'янського району, де нині живуть батько і сестра Насті. Олександр розповів, що недавно спілкувався з дочкою телефоном. Їй мають зробити ще дві операції, і вона повернеться до України не раніше серпня—вересня. 21 липня Насті виповниться 6 років. На дівчинку чекає багато подарунків. Головний — іграшкова корова. До цих тварин у Насті особлива любов.

Микола КОСИЙ.

Харків.

P. S. А в харківській лікарні «Швидкої допомоги» не сидять без роботи. Дев'ятнадцятирічну вагітну продавщицю цигарок Ольгу невідомий облив бензином і підпалив просто в ларьку. У неї обгоріло 85 відсотків шкіри, і шестимісячна дитина, що знаходилася в утробі матері, не вижила. Ольга потребує препаратів крові. Усі бажаючі допомогти можуть звертатися до відділення переливання крові лікарні. Відкрито рахунок, на який можна перерахувати кошти: ВАТ КБ «Надра» Харківське регіональне відділення р/р 26205400800001/544300 МФО банку 351834 ОКПО банку 06718690, для Ольги Лустової.

■ ТРАГЕДІЇ

Відпочинок із сумним кінцем

Севастополь. Скелястий мис Фіолент забрав уже десятки людських життів. Переважно — молодих любителів екстриму. Що привело сюди 60-річну жінку? Відпочивальники помітили тіло пенсіонерки в скелях — на висоті 15 метрів від рівня моря. Для того, щоб його дістати, було потрібно спеціальне альпіністське спорядження. Однак рятувальники загиблу не знайшли — вона зірвалася в море. Водолази двічі обстежували морське дно в районі події, але безрезультатно. Можливо, тіло віднесло сильною течією. Встановлено, що загибла — мешканка Севастополя Зоя Іванова.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

А 43-річний киянин Андрій Ананієвський приїхав на базу відпочинку «Здоров'я», що в в селі Прохорівка Канівського району, порибалити. Він закидав спінінг неподалік берега. Але сталева волосінь зачепилася за електропроводи. Від ураження струмом чоловік помер на місці, **повідомляє наш черкаський власкор Лідія Титаренко.**

«Черги перед київськими мостами стоятимуть аж за Бровари та Бориспіль!»

Днями всіх небайдужих вразила інформація про те, що за два—три роки мости у Києві стануть платними.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

— Про введення плати за користування мостами в такому мегаполісі, як Київ, може говорити тільки людина, яка не розуміє, про що вона говорить, — вважає генеральний директор комунальної корпорації «Київавтодор» Володимир Жуков. — Це ходить якийсь фантаст і піддрочує!

Чутки про те, що київські мости (а їх у Києві — мабуть, не повірите — аж 146!) стануть платними, поповзли після того, як начальник Головного управління транспорту, зв'язку та інформатизації Київміськдержадміністрації Іван Шпильовий заявив журналістам, що це питання розглядається КМДА. Щоправда, пан Шпильовий запевнив — наразі йдеться тільки про з'ясування можливості такого нововведення «у принципі», й «платні» мости через Дніпро можуть з'явитися тільки тоді, коли буде гарантовано альтернативний проїзд по «безплатних». Більше того, зважаючи на нинішню завантаженість мостів,.. введення плати за користування ними наразі взагалі вважають недоречним!

Як розповів Володимир Жуков, на в'їзді на концесійний об'єкт — дорогу чи міст — треба обладнати коридор, який має бути щонайменше вп'ятеро ширшим за основну транспортну артерію! Можливостей для цього пан Жуков в українській столиці не бачить:

— На в'їздах на київські мости немає вільного простору для облаштування таких коридорів. А без них черги на платних переїздах через Дніпро стоятимуть аж за Бровари та Бориспіль! Прикладом вдалого проекту концесійного мосту в мегаполісі є новий стамбульський міст через Босфор. Але ж він будувався, коли на берегах поблизу нього ще не було забудови й існувала можливість облаштувати пропускні коридори!

Сергій ХОМІНСЬКИЙ.

■ А ЯК У НИХ

Через Даугаву поки що переїжджають безплатно

У пресі та і в кулуарах Ризької Думи також періодично ведуть розмови про введення плати за проїзд мостами і магістралями...

Ріка Даугава поділяє столицю Латвії навпіл. Три автомобільно-пішохідні мости вочевидь не справляються з кількістю учасників дорожнього руху, що виросла.

За словами прес-секретаря департаменту повідомлень Думи Андріса Пуданса, рішення про введення плати за користування муніципальними мостами навряд чи буде прийнято в найближчі роки. Тим часом група підприємців висунула ідею побудувати за свої кошти паралельно із залізничним автомобільний міст, проїзд яким був би платним.

Володимир СТРОЙ.

Рига.

Три плюс п’ять

Наприкінці вересня в Києві відбудеться виїзне засідання так званої Ради «3+5» (трьох балтійських країн і п’яти скандинавських). Як повідомила в інтерв’ю кореспонденту «Голосу України» Голова Рийгикогу (парламенту) Естонської Республіки **Ене ЕРГМА (на знімку)**, цього разу в українській столиці зберуться глави парламентів. «Ми розглядаємо Україну як частину Європи і хочемо допомогти їй напередодні парламентських виборів, — каже пані Ергма. — Дотепер контакти були здебільшого двосторонніми, тепер потрібно переходити до багатосторонніх. Програму перебування в Києві поки що не затверджено, але ми розраховуємо на три-чотириденну цікаву й ефективну роботу. На жаль, під час першого візиту до Києва у 2003 році я не мала змоги ознайомитися з діяльністю Верховної Ради. Збираюся зробити це у вересні».

Володимир СТРОЙ.

Таллінн.

Перевірка домашнього завдання в Будапешті

Учора в столиці Угорщини міністр закордонних справ України Борис Тарасюк взяв участь у зустрічі міністрів закордонних справ країн «Вишеградської четвірки» (Польща, Словаччина, Угорщина, Чехія), а також Австрії і Словенії. Глави дипредставництв семи країн обговорювали ефективність виконання Києвом Плану дій Украина—ЄС і можливість тіснішого співробітництва з державами «Вишеградської четвірки», **повідомляє «Інтерфакс-Україна»**.

Передбачувана перемога

Учора в Киргизії відбулися дострокові президентські вибори. Згідно з останніми даними, лідер «тюльпанової» революції Курманбек Бакієв одержав підтримку більш як 88% виборців. І експрезидент Киргизії Аскар Акаєв уже привітав його з перемогою.

Курманбек Бакієв виступив у одній зв’язці з колишнім міністром внутрішніх справ і безпеки Феліксом Куловим. За колишнього режиму його було засуджено до 10 років в’язниці і звільнено під час «тюльпанової» революції. Багато киргизів вважали, що Фелікс Кулов постарається реалізувати власні президентські амбіції. Однак він зненацька зняв свою кандидатуру і пішов «другим номером» у команді в. о. президента Курманбека Бакієва. Експерти в Бішкеку пояснюють цю угоду, за якою Бакієв, чий авторитет на півдні республіки не підлягає сумніву, здобувши перемогу, робить «північанина» Кулова прем’єром. Учора він це підтвердив, повідомивши, що очолить уряд, який буде сформовано цього тижня.

Перемогу Бакієва аналітики вважають передбачуваною. А подальша ситуація залежатиме від взаємин між новими президентом і прем’єром. Поки що влада обіцяє громадянам захист від усіх і вся. До виборів міліції на 50% підвищили зарплату. Тоді як учителям і лікарям — на 10—15%. До речі, зарплатою в Бішкеку забезпечені тільки вони. Інші або торгують, або займаються візництвом. Немає роботи і в селах. У бажаючих виїхати з країни немає паспортів. Старі скасовано, а нові, видрукувані за акаєвської влади, виявилися з помилкою в держсимволіці. Бідність і паспорти — не єдині проблеми нової влади.

Яна СТАДІЛЬНА.

Фото АП.

Прощавай, візо!

Україна з 1 вересня вводить безтерміновий безвізовий режим відвідування України для громадян Євросоюзу і Швейцарії. Про це повідомив заступник державного секретаря Маркіян Лубківський. Він назвав позитивним досвідом тимчасове скасування віз з 1 травня до 1 вересня для громадян Швейцарії та ЄС. За даними глави МЗС Бориса Тарасюка, після запровадження безвізового режиму в травні та червні нинішнього року кількість європейців, котрі відвідали Україну, збільшилася в 2,3 разу.

Невже так важко зробити крок назустріч?

Кроки Києва, спрямовані на лібералізацію візового режиму для громадян кран ЄС, не отримали адекватної відповіді. У цьому переконаний голова Комітету зі сприяння українському бізнесові в Європейському союзі Європейської бізнес-асоціації Олександр Чалий. Можливість безвізових поїздок до Європи для наших громадян видається перспективою майже нереальною, і річ не тільки в цьому. Як відзначали учасники засідання комітету, присвяченого проблемам українських туристичних компаній на ринку ЄС, потребує змін сама процедура видачі віз — вона має бути простішою і прозорішою.

Щоб полегшити життя українським туристам, країни ЄС могли б принаймні уніфікувати перелік документів, необхідних для отримання візи. Натомість у розпал сезону деякі іноземні посольства вводять додаткові обмеження для наших туроператорів — визначають граничну кількість віз, які турагентства можуть одержати протягом місяця. Хвилює і велика кількість відмов.

Як стверджують туроператори, ліберальне ставлення до наших туристів поки що існує переважно на словах. За висновком голови Національної громадської ради з туризму Євгена Самарцева, Україну в Євросоюзі досі вважають маргінальним сектором туристичного ринку.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

■ ФОТОФАКТ

Учора десятки тисяч людей зібралися у боснійському місті Сребреніца на церемонію з нагоди 10-ї річниці найжахливішого на теренах Європи злочину від часів Другої світової війни. Боснійські серби тоді стратили майже 8 тисяч мусульман, переважно чоловіків і підлітків.

Фото АП.

Газова труба в ролі політичної нагайки

На саміті «великої вісімки» президент Росії Володимир Путін знову заявив, що Москва співпрацюватиме з Києвом, якщо «Україна не цупитиме газ».

Впливова ділова газета «Ведомости» пише, що «енергетичні взаємини Росії з найближчим оточенням залишаються непослідовними. У них набагато більше миттєвої політичної логіки, ніж довгострокової економічної. Історія з Україною — лише останнє тому підтвердження». Ситуацію «енергетичних відносин» Росії та України прокоментував «Голосу України» Вагіт Алекперов, глава компанії «Лукойл». «Постійне обговорення українськими чиновниками правильності чи неправильності приватизації минулих років вносить деяку нервозність і тримає інвесторів у напруженні. Водночас ми вважаємо, що Україна — ефективний ринок, і не зупиняємо інвестиції. Зараз підготовлено великий проект модернізації Одеського НПЗ. У найближчі місяць-два ми його зупинимо на корінну реконструкцію. Сумарні вкладення туди становитимуть майже 500 мільйонів доларів», — підкреслив російський бізнесмен.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

Кінець сезону. Чи початок?

■ ТЕМА

Улітку настає перерва в активному політичному сезоні. Про відпустки Президента та урядовців повідомили прес-служби, відпочиватимуть і пересічні громадяни. Але «сезон» буднів триває. А з ним залишаються щоденні масштабні й не дуже проблеми, якими перейматиметься не лише влада. Адже навіть найкращі плани не вдасться реалізувати без підтримки народу. Та й влада робить ставку саме на це та підкреслює, що виконує обіцянки, дані Майдану, тобто народу. Народу, котрий з усіх сил і досі виявляє їй усе ще високу довіру. Втім, удасться це дедалі важче.

А як довіряти владі, котра тягне — хто в ліс, а хто по дрова? Та ще й публічно. Скажімо, в питаннях, украй важливих для існування держави: постачанні газу. Наші керівники щодо цього ніяк не дійдуть згоди. Так, Прем’єр-міністр оголосила війну компанії «РосУкрЕнерго» — посереднику між Україною і Туркменистаном. Бо вона начебто створила нам великі проблеми в енергозабезпеченні. Її діяльність розслідує СБУ. Тим часом Віктор Ющенко в одному з коментарів заявив, що не має до цієї компанії жодних претензій...

Звинувачення на адреси функціонерів — великих і рангом нижчим — старої влади сиплються, як з рогу достатку: деякі міністри мало того що розсилають через ЗМІ «запрошення» відвідати слідчі органи, вони ще й без будь-яких сумнівів з телеекранів розповідають обіцянки конкретним людям, на кшталт: «Якщо самі не прийдуть на допит, то за ними прийдуть». Ми живемо в концтаборі? Зрештою, хто саме загрожує і владі, й суспільству, що наші керівники втягують його в обстановку істерії? Чи в Україні відмінили законодавство, котре регулює затримання винних?

Тим часом самі представники влади, натрапляючи на проблеми економічного характеру, нерідко чинять так само, як їхні попередники. Приміром, міністр транспорту Євген Червоненко, звинувачуючи попередніх керівників станції Київ-Пасажирський, повідомив, що тут на здійснення певних робіт спрямовувалися мільйони доларів, хоч потреба була на порядок менша. Тож решта коштів начебто витрачалися невідомо як. Пан Червоненко навіть відверто розповів, що чекало б на таких керівників у приватному бізнесі: «закатування в асфальт». А за кілька хвилин міністр повідомив, що «Укрзалізниця» фінансуватиме створення... музею авіації. Бо Україна — літакобудівна держава й без нього їй має бути соромно. Цікаво, а чому залізничне відомство має фінансувати музей авіації? З якої статті витрат воно візьме гроші і на якій підставі? Принаймні іншого шляху в цьому разі, як той, що його осуджував міністр, вочевидь немає.

Чи є потреба ще наводити приклади? Адже вони — не виняток з правил чи випадкова помилка, котру, вибачившись, можна виправити. Щоразу, слухаючи чергову «відвертість» керівників держави, чимало яких чомусь часто послуговуються мовою тих самих «паханів», постає запитання: а чи за свою справу вони взялися? Адже мало того, що конфліктують між собою, виливаючи власні протиріччя нам на голову, вони ще й порушують закони. Хто за це відповідатиме?

Валентина ПИСАНСЬКА.

■ СВІТ КОРОТКО

КИТАЙ

Смертельно небезпечна робота

Учора на шахті Шенлонг на північному заході країни могутній вибух забрав життя більше двох десятків чоловік, доля ще 60 залишається невідомою. У момент інциденту під землею перебувало 87 гірників. Рятувальникам удалося знайти живими поки що лише п’ятьох.

США

«Денніс» розбушувався не на жарт

На південно-східну частину Штатів обрушився найпотужніший за останні 150 років ураган «Денніс», якому дали четверту категорію за 5-бальною шкалою. Президент Буш оголосив штати Алабама, Міссісіпі та Флорида зоною стихійного лиха і ввів надзвичайний стан. З півдня країни евакуювали більш як 1,5 мільйона чоловік і призупинили видобуток і переробку нафти й газу.

ІРАК

Незалежна НІНА

Тут створюється національне агентство новин, кошти на яке і підготовку співробітників виділили американські організації. Планується, що НІНА (National Iraqi news agency) буде незалежним інформагентством, яке випускатиме новини арабською й англійською мовами.

ПАЛЕСТИНА

Дадуть грошей!

ООН виділила додатково 3 мільйони доларів для проектів сприяння палестинським біженцям на території Сирії. За ці гроші профінансують 30 проектів у галузі освіти, охорони здоров’я, соціальних послуг. Нині в Сирії проживає більше 400 тисяч палестинців, змушених перебувати за межами батьківщини.

ІЗРАЇЛЬ

8-метровий бар’єр

Ізраїльський уряд затвердив остаточний план спорудження 8-метрового «бар’єру безпеки», що відокремить східний Єрусалим (арабську частину міста) від решти території Західного берега Йордану. За розпорядженням Аріеля Шарона, його будівництво закінчиться до 1 вересня цього року.

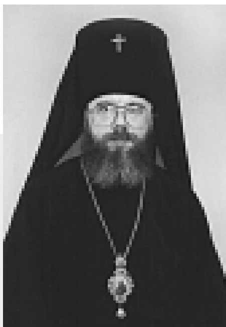
ІСПАНІЯ

Свято вдалось

Чотирьох чоловік поранено, ще восьмеро постраждали в тисняві. Такий підсумок щорічного свята в Памплоні, коли щоранку, в період з 7 по 14 липня, шість биків випускають до історичного центру міста, де тисячі людей спостерігають біг тварин і беруть участь у ньому.

Коли 29 червня н. р. у Верховній Раді України відбувалися парламентські слухання на тему «Свобода совісті та ідентифікація особистості», у сесійній залі поряд сиділи люди в рясах та цивільному вбранні. З одного боку, створювалося враження, що проблеми, порушені під час слухань, основна з яких — супротив частини віруючих присвоєнню ідентифікаційних номерів, — турбують лише православних релігійних діячів. Однак дискусія значно вийшла за визначені тематичні рамки — від духовних до загальнолюдських цінностей. Тож і на сторінках нашої газети пропонуємо вам два виступи з тих парламентських слухань: голови Комітету Верховної Ради України з питань молодіжної політики, фізичної культури, спорту і туризму, комуністки Катерини САМОЙЛИК та священнослужителя — Архієпископа Львівського і Галицького АВГУСТИНА.

Не поділити народ і душу

...Суспільство занепокоєне підвищенням цін на проїзд, харчові продукти, комунальні послуги. Все це — в центрі уваги ЗМІ, депутатів різних рівнів. Але є й інші проблеми, які мають великий вплив на самовідчуття і самопочуття громадян, самоповагу та стабільність у суспільстві.

До таких важливих невирішених суспільних проблем належить законодавче забезпечення конституційного права на свободу совісті, реалізація його у всіх сферах життя. Адже замовчування спричиняє маніпулювання органами виконавчої влади на місцях, політичними організаціями, Православною церквою, віруючими людьми.

Хочу зупинитися на кількох питаннях. По-перше, законодавче забезпечення одного з важливих загальнолюдських прав на свободу совісті. Цей принцип задекларовано в Конституції України. На жаль, його сформульовано не так досконало, як у радянській Конституції. Під час уважного вивчення статті, з’ясовується, що вона містить внутрішню суперечність. Перша її частина декларує принцип свободи совісті в загальноприйнятних термінах, а друга частина зводить всю свободу совісті лише до альтернативної служби. Це має не останнє значення для окремої категорії громадян, але свобода совісті цим не вичерпується.

Це результат поверхового ставлення до основних прав і свобод громадян України (на життя, освіту, працю, на повагу), яке панує серед основної частини можновладців до бід простих людей і, зокрема, до віруючих громадян, які мають свої переконання й віру.

В Україні державно-церковні відносини визначає Закон «Про свободу совісті й релігійні організації», який був прийнятий ще у квітні 1991-го та діє в редакції грудня 1993 року. На жаль, він не регулює і не вирішує правовідносини, які виникли в суспільстві з того часу. А саме: майнові, земельні питання, оподаткування, внутрішні міжрелігійні відносини, право власності на храми, інше культове й некультове майно.

Грубим втручанням у внутрішні справи церкви є знову реанімована ідея так званого об’єднання Православної церкви.

Одна з основних вад — це відсутність статусу юридичної особи для релігійних ієрархічних спільнот, церков. І насамперед для Православної церкви. Це право надано лише первинній ланці церкви — релігійній громаді. Не вирішено також питання про правонаступництво.

Згідно з поправками 1993 року до закону внесено антиструктурні і антицерковні положення. А саме: про почерговість богослужіння в одному храмі різних конфесій, а також про можливість переходу громад в іншу юрисдикцію без втрати своїх майнових прав. Саме ці моменти були чинником міжконфесійного напруження та основних конфліктів релігійного характеру в 90-х роках. І сьогодні саме на основі цих особливостей законодавства вони інспіруються й підтримуються представниками місцевих органів влади, контрольованими владними політичними силами.

Нині така практика переноситься в центральні і східні регіони України. Ці положення, які називають у релігійному середовищі троянським конем, породжують суспільну напруженість і дестабілізують громадський спокій.

Наведу кілька прикладів. Село Рохманів Шумського району Тернопільської області. Свято-Троїцькій громаді УПЦ, яка користується храмом із 1946 року, згідно з рішенням місцевих органів влади, розпорядженням Тернопільської облдержадміністрації нав’язується почерговість богослужінь з нещодавно утвореною громадою Київського патріархату. Чому не піти шляхом виділення земельної ділянки для будівництва церкви, щоб уникнути конфлікту?

У зв’язку з цим рішенням, замішаним на неповазі до канонічної УПЦ, до прихожан, які споконвіку живуть на цій землі, священик змушений був голодувати 47 днів. У нього не було іншого шляху привернути увагу. За цю принциповість над ним було вчинено фізичну розправу.

У Чернівецькій області екстремісти з Київського патріархату захопили два храми. Вони мотивували свій аморальний вчинок тим, що жителі тих сіл, громадяни України, віруючі УПЦ, начебто є громадянами іншої, як вони кажуть, чужої держави. Хто дав право ділити віруючих на своїх і чужих? Ділити душу?!

У Закарпатській області, у краї, де переважна більшість людей є православними віруючими, які зберегли традиційний уклад життя та мораль, де не було міжконфесійного протистояння у 80—90-ті роки, через втручання місцевих органів влади розпочалася конфронтація між віруючими. Є численні приклади силового захоплення храмів і в Київській області. Кому вигідно роздмухувати ворожнечу, ділити Україну, народ?

Грубим втручанням у внутрішні справи церкви є знову реанімована ідея так званого об’єднання Православної церкви. Знову розпочато кампанію тиску на ієрархів з боку високопосадовців, активні поїздки державних службовців до Константинополя (Стамбул).

На мою думку, це цілеспрямована політика пригнічення церкви, залякування служителів з чіткою політичною метою. Усе це стало можливо у зв’язку із недосконалістю законодавчої бази, яка регулює право на свободу совісті. Це також одне з найважливіших завдань гармонізації церковно-державних відносин найближчого майбутнього. І цю надзвичайно важливу проблему має вирішити Верховна Рада.

Однозначно й те, що держава повинна дотримуватися конституційного принципу відокремлення церкви від держави.

Вирішення конкретних юридичних та інших положень дасть можливість незалежного існування Православній церкві, іншим традиційним релігійним організаціям, як справді поважним, сильним організаціям. Це має стати стабілізуючим чинником у суспільстві. Тоді церква нарешті займатиметься притаманними їй, як релігійній структурі, віровченнями, морально формуючими, виховними завданнями. І це буде вигідно й державі, й суспільству, й кожному громадянинові. Ми повинні пишатися тим, що маємо потужний духовний потенціал. Саме зі словами “За землю Руську, віру православну, Україну без панів та холопів!” славні запоріжці ішли в бій.

І останнє: забезпечення прав і свобод громадян у зв’язку з активним введенням і використанням у всіх сферах суспільного життя ідентифікаційних номерів. Цей процес пов’язаний із збиранням, зберіганням, використанням електронних баз даних на кожну особу. На думку віруючих, є небезпека несанкціонованого доступу до цієї інформації, можливість маніпулювання нею.

1999 року у відповідь на численні звернення віруючих громадян Верховна Рада прийняла закон України, яким надано право альтернативної форми реєстрації сплати податків громадянами, без використання цифрового імені. На жаль, за останні шість років держава подала негативний приклад нехтування законів. Завдяки тисячам судових процесів, які відбувалися по всій Україні, вдалося послабити гостроту цієї проблеми. Але постає запитання: чому віруючі повинні принижувати своє право судовими процесами, якщо діє закон? На мій погляд, настав час створення уповноваженого органу з захисту персональних даних громадян, як це є у багатьох країнах світу.

Держава має поважати своїх громадян, їхнє право на свободу совісті, право на віросповідання й усі інші природні й невідчужувані права людини, гарантовані Конституцією, бо ми приречені жити в одній державі. Все інше призводить до недовіри, ворожнечі та напруження в суспільстві.

Катерина САМОЙЛИК, народний депутат України.

■ ФОТОФАКТ

На херсонському підприємстві «Біолог» налагоджено випуск продукції побутового призначення з поліетиленових відходів. Підвищений попит у споживачів мають контейнери, діжки, бідони для харчових продуктів.

Фото Алли БРУСИЛОВОЇ

Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення повідомляє про формування на конкурсній основі Громадської ради — самоврядного органу, що братиме участь у вирішенні питань державної інформаційної політики та розвитку національного телерадіоінформаційного простору.

Журналістів і фахівців зі сфери інформаційних відносин просимо пропонувати кандидатури до складу Громадської ради. Пропозиції подавати письмово (вказувати прізвище, ім’я, місце роботи, посаду) на адресу: 01025, Київ, вул. Десятинна, 14, прес-служба Національної ради або на e-mail: presa@nrada. gov. ua до 1 вересня 2005 року. Докладнішу інформацію читайте на сайті: www. nradatyr. kiev. ua.

Учитися на уроках історії, а не продовжувати «соціальний експеримент»

Народні депутати мають із розумінням поставитися до болючої для віруючих традиційних віросповідань проблеми ідентифікаційних номерів.

Світська влада у державі, де церква відокремлена від неї, може не перейматися тим, чи ідентифікаційний номер насправді несе загрозу спасінню християнинові. Однак вона повинна забезпечити віруючим громадянам України право і можливість жити, трудитися і молитися зі спокійним, чистим сумлінням, щоб їх не бентежила совість. Законопроект № 3711-3 від 16 березня 2004 року в цьому розумінні є цілком прийнятний.

Водночас нас дуже тривожить небезпека, що наша Батьківщина може знову перетворитися на арену серйозних, глибоких внутрішніх потрясінь. Їх причиною цього разу може бути те, що, на превеликий жаль, стало вже майже нормою, — втручання політиків у тонку матерію релігійних відносин. Ступінь цього втручання вже досяг своєї критичної позначки. І якщо зараз не приборкати спокусу використовувати релігійний чинник для досягнення будь-якої політичної мети, Україна дійде до межі масштабного релігійного протистояння, здатного підірвати той відносний спокій, який поки що є в нашому суспільстві.

Наведу два приклади з історії. У XIII столітті Київську Русь було завойовано монголо-татарами, які перетворили на попелище нашу квітучу землю, винищили і погнали в рабство сотні тисяч людей. Але ці люті загарбники навіть не намагалися зруйнувати православну віру наших предків. Ясса — звід законів Чінгісхана — зазначала: страчувати кожного монгола, який ганитиме віру скореного народу. У дикого степового завойовника стало розуму, щоб зрозуміти: підкорений народ можна грабувати і примушувати до рабства, але якщо зачепити релігійні струни його життя — бунт неминучий. Крах Золотої Орди настав тоді, коли вона прийняла іслам і забула про колишню терпимість.

Час уже усвідомити, що будь-яке насильство над релігійною совістю людини не минає безслідно.

Інший приклад. Наприкінці XVI століття королю Польщі Сігізмунду III спало на думку зміцнити свою державу, об’єднавши все її населення (у тому числі й православних українців) одною вірою — католицькою. Так з’явилася Брестська унія. Підсумок закономірний: до середини XVII ст. після козацьких воєн Хмельницького Польща втратила Лівобережну Україну, а ще через сторіччя з лишком і зовсім перестала існувати як самостійна держава.

Давайте ж нарешті, поки не пізно, вчитися на уроках історії, а не продовжувати “соціальний експеримент” над народом, котрий знемагає від нього протягом майже цілого сторіччя. Час уже усвідомити, що будь-яке насильство над релігійною совістю людини не минає безслідно. Церква — це Божественне встановлення, «царство... не від світу цього» (Ін. 18, 36), як сказав сам Господь Ісус Христос, а не суспільний інститут. Вона живе за своїми богонатхненними законами, а не за принципами формування політичних платформ і передвиборних блоків. Ставитися до неї з позиції політичної кон’юнктури — не просто божевілля, а гріх, за який неминуче чекає суворе і відчутне Боже напоумлення.

Архієпископ Львівський і Галицький АВГУСТИН, голова синодальної богословської комісії Української православної церкви, повноважний представник УПЦ у Верховній Раді України.

Не відводьте науці роль бідної родички. Вона — престиж і безпека держави

Не рубай гілку, на якій сидиш... Мабуть, нам потрібно іноді згадувати цю давню мудрість, особливо тоді, коли дуже хочеться що-небудь реформувати, каже академік НАН України, директор Інституту проблем машинобудування імені А. Підгорного Юрій МАЦЕВИТИЙ.

— Останніми роками в ЗМІ дедалі частіше висловлюється «непогана» ідея відпустити науку у вільне плавання. Дехто навіть вимагає ліквідувати НАН України, а академічні інститути, якщо віділять, «роздати» міністерствам і університетам. Підхід, можна сказати, сміливий. І мало кого з реформаторів цікавить та обставина, що ця галузь дуже конкурентна, що інтерес закордонних фахівців до наших розробок як і раніше високий.

Академія наук України протягом усієї своєї майже столітньої історії вирізнялася глибиною фундаментальних досліджень. Досить згадати, хто перший розщепив атомне ядро, хто забезпечив перший політ людини в космос, з чиєю допомогою було створено кращий у світі танк... Цей перелік можна продовжувати досить довго. Тож ярлик «нахлібник» НАН України аж ніяк не можна приліпити. Вона завжди орієнтувала вчених на впровадження результатів фундаментальних досліджень у проекти, технології, у виробництво. І саме ця обставина давала їй змогу зберігати високий науковий потенціал.

— І фізики, і лірики постійно сперечаються, скільки коштує наука? Скільки треба виділяти коштів на наукові дослідження, щоб вони не марнувалися, а приносили користь.

— Потрібно виділяти не 0,35 відсотка ВВП, як це передбачено бюджетом 2005 року, а хоча б 1,7 відсотка, як це зафіксовано у законі про науку, хоча це також не та цифра. У розвинутих країнах на науку йде від 4 до 8 відсотків ВВП. Міністерство енергетики США з 1978 по 2000 рік вклало гроші в 17 дослідницьких програм у сфері енергоефективності і 22 програми в галузі органічного палива. Обсяг фінансування становив 13 мільярдів доларів. А економічний ефект від упровадження цих розробок перевищив 40 мільярдів доларів. Ці дані наведено не для того, щоб закликати до повторення американського «подвигу». Це поки що не під силу нашій економіці. Але кожен має розуміти, що про ліквідацію або обмеження НАНУ не може бути й мови. Наука — це невід'ємний елемент науково-технічного прогресу.

— Якщо вже мова зайшла про хворобливість української економіки, яким шляхом, на думку вчених, має йти Україна, щоб стати сильною, економічно процвітаючою, і яка роль у цьому НАНУ?

— Для розвитку економіки необхідна довгострокова стратегія розвитку паливно-енергетичного комплексу. У цій справі важливий науковий досвід. Недарма інститути відділення фізико-технічних проблем енергетики (ВФТПЕ) НАНУ за дорученням КМУ активно брали участь у розробці «Енергетичної стратегії України до 2030 року». Було отримано фундаментальні результати в галузі вугільних енерготехнологій, теорії енергетичних машин і забезпечення якості виробленої енергії. Хто ліпше за нас може вдосконалити, модернізувати, продовжити термін служби вже працюючих енергоблоків, створити нові, коли ми все це самі побудували?

— Виходить, наука — це своєрідний економічний «мотор», і якщо цей двигун заглохне, то, ймовірно, «забуксує» і вся країна?

— Можна сказати і так. Наука є таким собі вітаміном росту для будь-якої країни. Розвивається наука, а з нею і супутні галузі, і, звичайно, країна. Наприклад, учені Інституту машинобудування провели безліч досліджень в галузі теорії горіння і вибуху, вивчення процесів механохімічної активації, одержання, збереження і генерування водню, без яких була б неможлива розробка так званої термобарохімічної технології, необхідної саме для паливно-енергетичного комплексу. Ця технологія інтенсифікації видобутку вуглеводнів з нафтових, газових і газоконденсатних свердловин уже пройшла перевірку на свердловинах Східно-Полтавського, Бугреватського, Козіївського родовищ, забезпечивши збільшення припливу вуглеводневої сировини у 6—8 разів. А свердловина № 51 Коробочкінського газового родовища дала збільшення видобутку в 30 разів! Усі витрати під час здійснення термобарохімічної обробки привибійної зони пласта цілком окупаються до чотирьох тижнів роботи як нафтової, так і газоконденсатної свердловини. Як бачите, користь від науки чимала.

— Робота енергетичних об'єктів, з якими ви пов'язуєте економічне майбутнє країни, спричиняє глобальні екологічні зміни. Посилення парникового ефекту в атмосфері, кислотні дощі, радіаційне забруднення, деградація земель. Які рішення цих проблем ви можете запропонувати цивілізації?

— У нашому інституті розробляється так звана ідеологія промислового симбіозу. Це реальна альтернатива підходам, котрі нині маємо під час формування територіально-промислових комплексів енергетичного призначення. Передбачається виведення викидів шкідливих речовин за межі промислового вузла, а відходи одних підприємств повинні використовуватися як сировина для інших виробництв. Ідея полягає в тому, щоб забезпечити перехід від вузькоспеціалізованої технології виробництва основного виду продукції, зокрема, електричної енергії та тепла, до розширення спектра товарів, що випускаються, за рахунок комплексної утилізації матеріальних та енергетичних вторинних ресурсів.

— Світове співтовариство сьогодні дедалі більше веде мову про розвиток водневої енергетики. США, Японія, Канада, Німеччина й Ісландія уже внесли цей «пункт» у свої національні програми. Які в нас перспективи?

— У нас розроблено оригінальні системи збереження водню і його використання як палива у двигунах внутрішнього згоряння, що забезпечують малотоксичну роботу транспортного засобу. Ми створили експериментальні зразки всього спектра автотранспортної техніки починаючи від легкових автомобілів і закінчуючи автонавантажувальною технікою. Разом із Харківським міським управлінням автотранспорту інститут вивів на міські вулиці п'ять таксомоторів на водневому паливі й експлуатував їх протягом півтора року. З економічних міркувань ми не змогли вийти за рамки експерименту. Але далеко не кожна з індустріально розвинутих країн навіть через 25 років має у своєму розпорядженні такий парк водневої техніки, який можемо запропонувати ми.

Від редакції. Чи варто після всього цього сумніватися в тому, що фундаментальні дослідження вчених НАНУ, й Інституту машинобудування в тому числі, надзвичайно важливі для вирішення не лише регіональних, а й державних завдань. Питання про те, чи потрібно утримувати таку наукову «зброю» в державних руках і вкладати в неї інвестиції, чи відпустити її в далеке плавання, де її миттю перекуплять чужоземці, поки що залишається відкритим. Жодна «просунута» європейська країна не дозволяє собі кидатися наукою, тому що це не лише престиж, а й безпека будь-якої держави.

■ ОФІЦІЙНО

У зв'язку з виключенням із списків вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів народного депутата України **ДОВГОГО С. О.**

Власенка Сергія Валентиновича (номер посвідчення 387/22).

народного депутата України **ГАРМАШ Г. Ф.**:

Толстоватенко Аліни Олександрівни (номер посвідчення 426/34);

народного депутата України **ГУРВІЦА Е. Й.**:

Сіренко Надії Юріївни (номер посвідчення 271/28).

народного депутата України **СТАШЕВСЬКОГО С. Т.**:

Данця Івана Павловича (номер посвідчення 217/36),

Балтянського Михайла Захаровича (номер посвідчення 217/12),

Костильова Миколи Петровича (номер посвідчення 217/13);

народного депутата України **РУДЬКОВСЬКОГО М. М.**:

Садового Миколи Іллічa (номер посвідчення 420/28);

народного депутата України **ШУРМИ І. М.**:

Марченка Романа Валерійовича (номер посвідчення 454/23);

народного депутата **ЧЕЛНОКОВА С. Д.**

Пєєва Олександра Михайловича (номер посвідчення 337/25);

народного депутата **ЛУКАШУКА О. Г.**

Моторко Ірини Миколаївни (номер посвідчення 188/49),

Палаша Василя Тимофійовича (номер посвідчення 188/23),

Янковського Василя Анатолійовича (номер посвідчення 188/07).

Управління кадрів.

Відкритий лист трудового колективу ЗАТ «Сєверодонецьке об'єднання «Азот»

Президентові України
ЮЩЕНКО В. А.
Голові Верховної Ради України
ЛИТВИНУ В. М.
Прем'єр-міністрові України
ТИМОШЕНКО Ю. В.

Від імені 10-тисячного трудового колективу ЗАТ «Сєверодонецьке об'єднання «Азот» звертаємося до вас із переконливим проханням посприяти створенню нормальної моральної обстановки навколо нашого підприємства у світлі питань, пов'язаних з утворенням і нормальною роботою Закритого акціонерного товариства на базі цілісного майнового комплексу Сєверодонецького державного виробничого підприємства «Об'єднання «Азот».

Створення Закритого акціонерного товариства стало результатом злиття збереженої в 100-відсотковому розмірі державної власності у вигляді основних фондів СДВП «Об'єднання «Азот» і залученого капіталу американського інвестора (фірма Worldwide Chemical).

Процес створення ЗАТ «Сєверодонецьке об'єднання «Азот» відбувався протягом кількох років з участю декількох складів Кабінету Міністрів України. На розробку оптимальних варіантів зміни форми власності Сєверодонецького «Азоту» спрямовували свого часу свої зусилля Віктор Ющенко, Юлія Тимошенко, Анатолій Кінах та інші посадові особи країни.

Публікації, що з'являються впродовж останніх місяців у ЗМІ, й висловлювання окремих представників міністерств і народних депутатів про нібито допущені порушення під час створення ЗАТ підривають ділову репутацію підприємства, його авторитет на світовому ринку, вносять дезорганізацію в роботу з діловими партнерами.

Негативно позначаються на діловому іміджі підприємства й численні судові розгляди, ймовірно, ініційовані одним із відомих фінансових магнатів через тодішнього голову правління ВАТ «Луганськобленерго» Курбацького В. С. Так, було подано позовну заяву до Печерського районного суду м. Києва про визнання недійсними результатів конкурсу з відбору інвестора для Сєверодонецького «Азоту». 15 листопада 2004р. Печерський районний суд провадження у цій справі припинив у зв'язку з його непідвідомчістю судам загальної юрисдикції. На такій же правовій позиції також і раніше виносилися рішення Апеляційним судом м. Києва (рішення від 8 червня 2004р.) і Верховним Судом України (ухвала від 7 грудня 2004 р.).

Чергову позовну заяву від ВАТ «Луганськобленерго» було залишено без задоволення рішенням господарського суду Луганської області від 17 березня 2005р.

При цьому, наскільки нам відомо, у 2000 році ФДМУ за дорученням віце-прем'єра Юлії Тимошенко відсторонив від виконання обов'язків голову правління ВАТ «Луганськобленерго» В. Курбацького.

Варто відзначити, що численні позови, в яких сторонами є ВАТ «Луганськобленерго» і СДВП «Об'єднання «Азот» розглядаються переважно в тих самих судах: Печерським районним судом міста Києва, Голосіївським районним судом м. Києва, а підтримує прийняті рішення Апеляційний суд м. Києва.

Усі суперечки здебільшого вирішуються на користь зазначених вище осіб ВАТ «Луганськобленерго», що мимоволі приводить до висновку про сумнівні дії, які дискредитують судову систему України.

Але зазначені особи, що, як нам здається, тільки прикриваються інтересами ВАТ «Луганськобленерго», продовжували домагатися своїх цілей. У результаті суддя Печерського районного суду м. Києва Умнова О. В. 17 березня 2005р. прийняла рішення, що визнає недійсними установчі документи й реєстрацію ЗАТ «Сєверодонецьке об'єднання «Азот».

У той час, коли люди повірили Президентові, новій владі, такі дії певних осіб є особливо цинічні. Вони підривають віру в слова Президента, викликають почуття непевності в завтрашньому дні.

Ця ситуація вимагає проведення правової оцінки дій зазначених осіб з тим, щоб вони не заважали нам працювати, не заважали творчій праці на користь державі й добробуту наших родин.

Ми знаємо, що у відповіді Президента України Віктора Ющенка американському сенаторові він пообіцяв розібратися в ситуації, що склалася, і вирішити її в правовому полі.

Прийнятий Президентом, Головою Верховної Ради й Прем'єр-міністром Меморандум «Про гарантії прав власності й забезпечення законності при їх реалізації», висловлення Президента України про припинення розмов про реприватизацію вселяють надію на те, що обстановка навколо питання правомірності створення ЗАТ «Сєверодонецьке об'єднання «Азот» зміниться на краще, а пропозиція Віктора Ющенка про продаж державної частки акцій ЗАТ «Сєверодонецьке об'єднання «Азот» приведе до залучення додаткових інвестицій, необхідних для розвитку підприємства.

Результати перевірки, проведеної прокуратурою з факту протиправного відчуження майна СДВП «Об'єднання «Азот» показали, що створення ЗАТ «Сєверодонецьке об'єднання «Азот» було проведено в суворій відповідності із чинним законодавством України.

Свідчення тому — постанова прокуратури від 22.06.05р. «Про закриття кримінальної справи з факту протиправного відчуження майна СДВП «Об'єднання «Азот».

Тепер, коли законність створення ЗАТ «Сєверодонецьке об'єднання «Азот» підтверджена, ми чекаємо від вас конкретної допомоги в захисті створеного державою разом з американським інвестором ЗАТ, що довело свою працездатність і ефективність.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Сьогодні, незважаючи на нездорову ситуацію навколо підприємства, колектив працює успішно. За п'ять місяців 2005 року, завдяки ефективному використанню виробничих потужностей (99,5 відсотка), на підприємстві було вироблено товарної продукції на 755,7 млн. гривень, що на 13,3 відсотка вище, ніж за аналогічний період минулого року. Отримано чистого прибутку в розмірі 172 млн. гривень, сплачено податків у бюджети всіх рівнів на суму 97,3 млн. гривень. Очікуваний обсяг чистого прибутку за перше півріччя 2005 року повинен становити 182 млн. гривень. Це дасть можливість з 1 липня підвищити рівень середньомісячної зарплати працівників ЗАТ «Сєверодонецьке об'єднання «Азот» на 25 відсотків і довести її до 1300 гривень.

Наше підприємство виконало всі умови Меморандуму уряду про поставку мінеральних добрив селу під врожай-2005. Ми відвантажили селянам понад 100 тис. тонн аміачної селітри й 30 тис. тонн карбаміду за цінами, прийнятними для сільгосптоваровиробників, хоча й на шкоду економіці свого підприємства.

Наші успіхи були б неможливі без кваліфікованих фахівців, талановитих, турботливих керівників, таких як Олексій Кунченко, до того ж всі вони — вихованці нашого колективу. Тому викликає здивування наказ Мінпромполітики від 30.05.2005р. про припинення контракту з О. Кунченком як генеральним директором СДВП «Об'єднання «Азот», у той час, коли необхідно вести наполегливі пошуки інвестора, готового взяти на себе зобов'язання з відродження законсервованого багатотоннажного виробництва з випуску поліетилену високого тиску, дуже необхідного народному господарству України.

Переконливо просимо вас стати на захист інтересів трудового колективу, допомогти підприємству вирішити всі проблемні питання, пов'язані із створенням ЗАТ «Сєверодонецьке об'єднання «Азот».

За дорученням трудового колективу ЗАТ «Сєверодонецьке об'єднання «Азот»,
Голова правлінняВ. В. КАЗАКОВ,
голова профспілкового комітету підприємства В. Г. КРАВЧЕНКО
та ще 31 працівник підприємства.

■ ФЕЙЛЕТОН

«Священні корови» революції

Добре все-таки, що відбуваються революції. З дитинства я заздрив своїй бабусі, яка народилася 1899 року: треба ж, із самим Леніним одним повітрям дихала. Але не знав я, дурило малолітній, що мені доведеться розділити сучасність із Кравчуком, Шушкевичем та Єльциним.

А потім, потім... Аж щоки помаранчевими стають від гордості. Краще промовчати. І ось тепер, коли ціни на місцеві помідори набагато вищі, ніж на привезені бозна-звідки апельсини, і коли ми всі, крім самих революціонерів, пережили всі принади різких рухів важелів історії, мені нарешті вдалося зрозуміти значення слів «свобода слова». У минулому весь «цивілізований світ» кричав: «В Україні немає свободи слова!», і хто знає, може, і не було. Я працював у запорізькій обласній газеті і на собі цього не відчував. Лаяв і міського голову і голову облдержадміністрації, а якщо було за що, то і хвалив, хоча зізнаюся, що дифірамби — справа поетів, а не журналістів. Але якщо світова громадськість казала: немає свободи — значить, немає, сперечатися не буду. Їм там видніше.

А тепер, з приходом нової влади, мені, як і всім громадянам, роз'яснили: і свободи, і слів у нас навалом, тільки в руках втримай. Як тут не порадіти. Ось, думаю я, зараз по представникам цієї влади пройдуся журналістським пером. Саму владу в області не побачиш, але представники, це які в краватках визначеного кольору ходять, активізувалися аж по саме не можу. Депутатська група міськради (будемо називати її просто «Група») з «шашками наголо» накинулася на міського голову, мовляв, «злізь з бочки, і все». Я поцікавився в одного з них, а що це нам, запоріжцям, дасть в сенсі грошей, то він мене ледь не засипав словесами. «Усі витрати на референдуми і перевибори — дріб'язок, зате в нас буде новий голова», — явно на себе натякаючи, заявив активний член «Групи». «Ми багато вулиць перейменуємо в пам'ять про померлого голову, а ще несправедливо заплачене за газ повернемо населенню» і т. д., і т. п.

Господи, скільки можна це слухати. Гроші, один раз віддані державі, ніхто не поверне. Це аксіома, відома кожному радянському громадянину, а перейменування вулиць — справа дорога і дурна, тому що пам'ять про людину зберігається в серцях людей не завдяки назві проспекту, а завдяки справам його добрим, чого нашому колишньому голові не позичати. Очевидно, збагнувши, що маячні ідеї в умах електорату вже не пройдуть, депутатська «Група» кинула свої сили на втручання в чужі інтереси. Наприклад, скаламутити воду на авторинку. Усе це легко і просто. Приходиш у торговий ряд і заявляєш: «Хлопці, а чи не багато ви платите хазяїну?» А ну ж бо вийди зараз на площу і заяви: «Хочу хліб по 20 копійок!». Хто тебе підтримає? Щоправда, в нашому випадку із 1100 продавців відгукнулися аж 20 (!) людей, але й цього виявилося досить. Нашвидкуруч склали звернення до Президента, а чом би й ні, той саме до нас у місто приїхав, — і закрутилося. Прокуратура ранком, санстанція ввечері...

Так, тож я про свободу слова. Подивився я на всю цю метушню і думаю: оце напишу про депутатську «Групу». Написав. Приходжу до однієї газети — не беруть, до іншої — також. Ну мене і розохотило. Та чому власне? Одна, щоправда, тимчасово виконуюча обов'язки головного редактора, відмовилася відповідати, а в іншій дуже наближеній до депутатів газеті, прочитавши мій матеріал, сказали: «Це навіть не смішно». Ось так, друзі, виходить, що говорити про свободу слова, про полярність думок — це навіть не смішно. Та тільки в Конституції у нас записано, що кожна людина може вільно висловлювати свої думки. І це не анекдот. Колись комусь доведеться повернутися до цього документа.

Ігор ШРАМКО.

Запоріжжя.

■ ФОТОФАКТ

Молоді львів'яни протестували проти будівництва замку перед ратушею. Фото УНІАН.

Зарплата, гідна людини праці

«Доки не подано народові надії на поліпшення його матеріального існування, він не стане всім гуртом до виборення... політичної незалежності».

Іван ФРАНКО.

Щось не те коїться в нашій державі

Будівництво соціально спрямованої ринкової економіки, де збережено регулятивні функції держави, у центрі якої людина і труд, — головна мета стратегічного курсу України. Не випадково одна з основоположних статей Конституції, ст. 1, проголошує Україну, окрім інших ознак, соціальною державою.

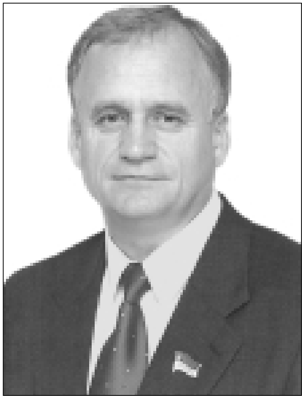
На жаль, ця ознака, як і весь спектр соціальної політики, залишалася довгий час дещо декларативною. **А з приходом нової влади ми бачимо відродження колишніх недоліків**, коли соціальна сфера штучно відокремлювалася від системи економічних перетворень. Можливо, тому в діяльності уряду не бачимо реальної уваги до однієї з найзначущих і найскладніших проблем — визначення шляхів істотного підвищення вартості національної робочої сили.

Ми знаємо, яким є матеріальний рівень життя наших з вами земляків, котрих доля спонукала колись виїхати з країни. Це вельми шановані, заможні люди, на прошарок яких спирається влада багатьох країн. Висновок може бути лише один: якщо пересічний українець — мудра, виважена, роботяща людина — заможно живе в усіх кінцях світу, окрім своєї Батьківщини, щось не те коїться у нашій державі.

Кавалерійським наскоком економіку не врятувати

Прихід свого часу до керівництва Кабміном прагматично і реалістично налаштованих Анатолія Кінаха і Віктора Януковича вперше за роки незалежності дав надію, що зростання економіки і, як наслідок, перші ознаки зростання добробуту стануть візитною карткою України у світовому співтоваристві.

На жаль, до влади повернулися політики-романтики та псевдореволюціонери без досвіду та знань, але з гарячковим бажанням негайно, за одну ніч, сподобатись електорату, народу та друзям за кордоном. Звідси методи кавалерійських наскоків в базових галузях економіки, демагогія та дешевий популізм у соціальній сфері. Повертаються речі, про які ми вже почали забувати — падіння зростання ВВП, уповільнення темпів соціально-економічного розвитку, зростання дебіторської і кредиторської заборгованості, вищим, ніж очікувалося, стає рівень інфляції, маємо нове збільшення заборгованості із заробітної

Ярослав СУХИЙ.

плати, зволікання із впровадженням єдиної тарифної сітки в бюджетній сфері. Зайве казати, що все це негативно позначається на стані і характері соціально-трудових відносин у суспільстві.

Хотілося, щоб уряд спокійно, по-діловому взявся за з'ясування причин того, чому заборгованість із заробітної плати з початку 2005 року в цілому в економіці зросла на 13 відсотків. У вугільній промисловості — на 15 відсотків, на транспорті і зв'язку — на 21, в освіті та охороні здоров'я — відповідно на 64 та 84 відсотки. Прізвища нових керівників цих галузей всім відомі. Тому ні до чого тут пошук ворогів серед міфічних олігархів, сепаратистів чи посилання на підступність Росії. Йдеться про відверто провальне керівництво економікою. Один лише приклад: уперше після драматичних 90-х років кількість штатних працівників з економічно активних підприємств, які своєчасно не отримали заробітну плату, наближається до мільйона.

Перші прорахунки

Чому я зупинився на цих невеселих обставинах? Тому що прорахунки нового уряду не дають нам змоги просуватися вперед на шляху реформування системи оплати праці. Фракція "Регіони України" у Верховній Раді вказує Кабміну на основні причини низького рівня зарплати, а саме:

— непослідовність та недосконалість бюджетної, податкової, грошово-кредитної систем, політики ціноутворення, що призводять до підвищення споживчих цін;

— зниження рівня організації системи державного та колективно-договірного регулювання на всіх рівнях;

— низький рівень продуктивності праці, відсутність належного нормування праці та неефективне використання трудового потенціалу;

— низька ефективність індексації заробітної плати тощо.

Для "Регіонів України" питання рівня зарплати є не самоціллю, а складовою в системі вдосконалення, реформування системи оплати праці.

Ми маємо всі підстави стверджувати, що нині зарплата, з одного боку, не забезпечує нормального відтворення робочої сили, а з другого — часто зростає незалежно від ефективності виробництва. До того ж ви-

Час розкидання каміння

Доля Черкаського державного науково-виробничого підприємства "Ротор" багато в чому схожа на долю інших підприємств вітчизняної промисловості. Припинення фінансування з боку держави, згортання виробництва, нарощування боргів із зарплати та податків і, врешті-решт, — доведення до банкрутства.

Якщо в 1991 році завод виробляв продукції на 203 млн. 481 тис. грн., то в 1998-му — лише на 882 тис. грн. на рік, що становило 0,4 відсотка колишнього обсягу. Навіть у березні 1997 року, коли підприємство передавалося в управління Агентства з банкрутства підприємств та організацій, первинна вартість основних фондів становила 181,9 млн. грн. Завод мав 1373 різного призначення металорізальні верстати, унікальне одиничне обладнання виробництва провідних фірм Німеччини, Швейцарії, Голландії, Англії та інших країн.

Майже десять років тому на цьому підприємстві можна було поставити великий хрест, бо ухвалою арбітражного суду Черкаської області від 13 вересня 1995 року за позовом кредитора "Черкаситрансгаз" за суму в 38,2 тис. грн. за залишкової вартості основних фондів на 112 млн. грн. (!) було порушено справу про визнання НВО "Ротор" банкрутом.

З цього часу, власне, й почалося поневіряння підприємства у власній державі,

Володимир ЄЩЕНКО.

яке виявилося їй непотрібним. Мало того, як писала газета "Ділова Черкащина" 19 березня 1999 року, черкаський "Ротор" мав відіграти ганебну роль в історії української промисловості. В інтерв'ю керівника Агентства з питань запобігання банкрутству підприємств та організацій (це була його перша назва) О. Тарасенка "Деловой Украине" 5 лютого 1997 року було сказано: "Приклад "Ротора" повчальний. На його основі можна розробити так званий пілотний проект реструктуризації великих виробничих комплексів, які перебувають сьогодні у тяжкому економічному становищі". Правда, під поняттям "реструктуризації" автори "пілотного проекту" насправді розуміли щось інше, бо почали з того, що "підселили" НВО "Ротор" нову структуру "Зубр", якій віддали 64 відсотки майна, залишивши водночас усі борги "Ротору". Після того за два роки заборгованість із зарплати з 3,1 млн. грн. сягнула 6 млн. грн., кредитна — з 13,6 млн. грн. до 20,6 млн. грн. Більш як 2,5 тисячі працівників відправили в невизначену частково оплачувану відпустку (74 грн. на місяць).

"Ми не можемо більше дивитися в очі голодним дітям", — наводила слова однієї з робітниць "Ротора" кореспондент газети "Голос України" Лідія Титаренко в статті, присвяченій проблемам заводу.

Тоді ж, у квітні 1999 року, історію про банкрутство "Ротора" "розплутували" Комітет Верховної Ради з питань промислової політики та урядова комісія. І сам його голова А. Кінах був змушений визнати: "Все було зроблено так бездарно, так безгосподарно... Будемо ініціювати введення діяльності "Ротора" в особливий режим з паралельним ініціюванням в парламенті змін у процедурі банкрутства...".

Але найбільше всім довелося попрацювати над наведенням елементарного порядку, дисципліни, особливо в боротьбі з пияцтвом та крадіжками

У той час, коли основна маса робітників заводу "частково відпочивала", його керівники творили дивні справи. Урядова комісія, яка 22—26 лютого 1999 року проводила комплексну перевірку майнового стану НВО, підкреслила, що "в результаті зазначених рішень і дій (створення на базі НВО двох юридичних структур. — **Авт.**) створено передумови до безладу в обліку товарно-матеріальних цінностей і, відповідно, їх розкрадання". Про масштаби крадіжок говорить нині Борис Кошовий, який в грудні 1999 року був призначений арбітражним керуючим на "Ротор". Замість цехів він побачив руїни. Все, що мало хоч якусь цінність, було зірвано, розтрощено, вивезено на металобрухт, розпродано за копійки або розкрадено. Непридатними стали тепломережа, комунікації, електрообладнання. Саме тоді до Міністерства промисловості було надіслано листа, в якому зазначалося, що на підприємстві стали непридатними 98 відсотків комунікацій і 96 відсотків основних виробничих засобів.

Це був надзвичайно тяжкий час. Але на відміну від попередніх керівників, які — свідомо чи несвідомо, своїми діями чи бездіяльністю — підштовхували завод до прірви, проблеми підприємства взяв на свої плечі новий керівник, котрий поставив за мету відвернути біду. "Тогда считать мы стали раны, товарищей считать" — згадує рядки М. Лермонтова Борис Андрі-

никають неприпустимі диспропорції в оплаті праці не тільки між галузями, а й усередині їх. Нанівець зводиться мотивація до праці.

Не можна ігнорувати і наявність суто українського явища — бідності серед працюючих. У кінці минулого року середній дохід працюючого українця становив більш як 700 гривень. Однак фахівці, соціологи, медики стверджують, що для нормального відтворення робочої сили і посилення мотивації праці має бути щонайменше п'ять тисяч гривень.

Дешева робоча сила обходиться надто дорого

Лише один приклад із мого Запорізького регіону. Як відомо, до недавнього погрому з боку «нової старої влади» головною галуззю, яка давала стабільний, динамічний розвиток економіки, зростання ВВП, була металургія, як і більшість інших базових галузей орієнтована на зовнішній ринок. Відомо також, що конкурентоспроможність металургії тримається на антисоціальному економічному демпінгу — дешевій робочій силі. Ця сама робоча сила тому і не може задовольнити свої потреби на внутрішньому ринку.

Якщо в 1990 році частка оплати праці в собівартості тонни металу, що вироблявся в Україні становила 18—22 відсотки, то нині майже 8 відсотків. Тобто в глобальному масштабі інтереси роботодавців зосереджені на зовнішньому ринку, тоді як інтереси працівників — на внутрішньому. А по-друге — резерви для підвищення зарплати розташовані всередині, в собівартості продукції.

У цілому по народному господарству частка зарплати в собівартості становить від 1 до 10 відсотків, тоді як в Європі чи США цей показник в середньому на рівні 40 відсотків, досягаючи в наукоємних галузях і сфері послуг 90. В 1990 році частка зарплати в національному доході СРСР становила 36відсотків; ФРН — 62. Нині в суверенній Україні в середньому становить 10 відсотків.

А з приходом нової влади ми бачимо відродження колишніх недоліків, коли соціальна сфера штучно відокремлювалася від системи економічних перетворень

Можна говорити, як це роблять нинішні урядовці, про спадщину соціалізму, одним із суперечностей якого була дуже висока норма експлуатації власної робочої сили. Якщо за 8-годинного робочого дня працівник у США на себе працював 6 годин, 2 — на хазяїна, то у СРСР — 5 годин на себе, 3 години — на державу. Але життя дає нам інші приклади. Після недавнього штучного, нічим об'єктивно не обумовленого погіршення умов праці Запорізького алюмінієвого комбінату частка енергоносіїв тут виросла до 50 відсотків, натомість частка зарплати впала до критичних 5.

Страждає виробництво, страждають працівники, недоотримає коштів внутрішній ринок — нова дірка гарантовано створена в бюджеті Кабміном. Все це штучно. Зусиллями конкретних людей.

На жаль, в Україні у структурі собівартості одиниці продукції домінують:

а) енергоносії (на одиницю ВВП в Україні припадає в 6 разів більше енергозатрат);

б) відсоток банківського кредиту (після повернення колишнього керівництва банки знову відмовляються працювати на реальний сектор економіки, пропонують завищені, "короткі" кредити;)

в) непомірні податки ("шараханння", непослідовність податкової політики нової влади);

г) амортизаційні відрахування.

Для наочності ще один приклад з восьмигодинного робочого дня. Сьогодні в Україні працівник на себе працює 40 хвилин. А решту? Чого, на нашу думку, не розуміли попередні і не розуміє нинішня влада? Того, що в Україні за визначенням не тільки наших, а й світових експертів надзвичайно високий порівняно з європейськими стандартами рівень кваліфікації робочої сили і водночас чи не найнижча в Європі її вартість.

Справа не лише в тому, що низька ціна робочої сили — це одна з визначальних ознак колоніальної економіки, що ця проблема набуває особливої гостроти у зв'язку з формуванням в Україні відкритої економіки.

Низька зарплата у промисловості загрожує деградацією найкваліфікованіших структур національної робочої сили — головного багатства нашої економіки. Нині на багатьох підприємствах високотехнологічного виробництва через відплив кваліфікованої робочої сили втрачено (мабуть, назавжди) можливість виконання унікальних технологічних операцій. Потрібні десятки років, аби поправити стан справ. Розвалюємо систему ПТУ, котрі свого часу відгукнулись на запити ринку і перейшли на підготовку перукарів, візажистів, кухарів та офіціантів...

Пропозиція є, однак немає попиту

На нещодавньому ярмарку вакансій в Донецьку на одинадцять вільних робочих місць припадає один бажаючий обійняти цю посаду. Така само ситуація і в інших індустріальних регіонах України.

Низька зарплата — гальмо розвитку широкосегментного купівельного попиту. Багаті люди ніколи не можуть бути носіями масового попиту. Без зростання попиту не буде розвитку внутрішнього ринку, не буде розвитку виробництва. Не таємниця, що наші пенсіонери доношують одяг, куплений за часів СРСР, живуть у квартирах, отриманих в той час, переживають, аби не вийшов з ладу старенький холодильник чи телевізор.

Низька зарплата — гальмо на шляху впровадження досягнень НТП. Для управління лопатою, ломом і мітлою не потрібна ні середня, ні тим паче вища освіта. Натомість висока вартість робочої сили — це один з важелів подальшого технічного прогресу. Пригадайте, ми часто замислювалися, чому попередня адміністративна економіка так повільно і незграбно впроваджувала у виробництво відкриття наших вчених? Чому неефективними були численні постанови Пленумів ЦК та постанови уряду в цій галузі?

В Україні надзвичайно високий порівняно з європейськими стандартами рівень кваліфікації робочої сили і водночас чи не найнижча в Європі її вартість

Одна з причин — низька вартість такого потужного виробничого ресурсу, як робоча сила. Якщо вартість робочої сили висока — стає вигідним впровадження нових високих технологій, які роблять дешевшими виробництво. Якщо ні — то науково-технічні надбання запроваджувати у виробництво невигідно. Його обсяги можна збільшувати екстенсивно — шляхом залучення додаткової дешевої робочої сили. Така спокуса з'являється ще й тому, що у суспільстві створюється ілюзія повної зайнятості населення.

Висока вартість робочої сили — це важливий, а головне, найстабільніший ресурс нагромадження та інвестиції, про які так багато говорять. Треба мати на увазі, що висока ціна робочої сили — це стабільні бюджетні надходження, це гарантовано і прогнозовано стабільні відрахування до всіх соціальних фондів.

На завершення

У калейдоскопі політичних процесів та політиканських ігрищ **старі та нові уряди мають постійно пам'ятати, що серед пріоритетних напрямів удосконалення сфери соціального розвитку на першому місці має бути проблема реформування системи заробітної плати**. Що реформування оплати праці не може бути одномоментним дійством. І що проблеми, котрі тут нагромадились і під час так званої перебудови, і в початковий період незалежності, можуть розв'язуватися лише на основі розвитку виробництва в усіх сферах народного господарства України.

Ярослав СУХИЙ, народний депутат України, перший заступник голови Комітету з питань соціальної політики та праці, член фракції "Регіони України".

минає, настає час його збирати

йович. Зібравши всіх, хто ще міг бути корисний для справи й колективу та бажав щиро допомогти перебороти кризу, поставив питання відверто: "Що будемо робити: помирати чи виживати?" Для першого шляху залишилося небагато: допродати залишки. А щоб вижити — відкинути всі сумніви, набратися терпіння і, засукавши рукава, почати працювати. Найголовніше — не втратити віру, що з колін можна піднятися. Колектив вибрав важчий шлях.

Та як було відновити платоспроможність підприємства-банкрута, коли йому взагалі була заборонена будь-яка виробнича діяльність, коли викреслили з усіх реєстрів, звітностей, визнали неіснуючим. Хоча в міністерстві, уряді, на рівні міської та обласної влади погоджувалися, що "Ротору" треба допомогти вижити, однак ніхто нічого конкретно для цього не робив, тільки відхрещувалися як могли.

Сам Б. Кошовий розумів, що вижити можна лише за рахунок власних сил і праці, знаходячи в нинішніх умовах такі можливості, які давали б хоч якісь шанси.

— З усіх, до кого звертався, — розповідає він, — знайшов розуміння й потрібну підтримку в народних депутатів-комуністів від Черкащини та Комітету промислової політики. Саме їхні рекомендації і прохання спряли тому, що кредитори прийняли рішення про видачу згоди на відновлення безприбуткової виробничої діяльності.

Ми зробили інвентаризацію, зібрали все, що можна було використати в роботі. Задумка була така: з тих 380 одиниць обладнання, що залишилося, створити замкнений цикл для виконання різних замовлень. Відремонтували 11 тисяч квадратних метрів покрівлі, на цей майданчик поставили верстати, налагодили їх роботу, по-новому зробили електромонтаж, комунікації і в такий спосіб створили невеличке підприємство, на якому можна було виконувати різні замовлення з виготовлення предметів від заготовок до гальваніки. Крім цього, організували низку мобільних дільниць, які виконували обробку граніту, виготовляли різні металеві та дерев'яні вироби, клейма для пробірної палати тощо. Де тільки могли, економили. Відмовилися від послуг централізованого постачання тепла, встановивши власне автономне опалення. Тільки на цьому заощадили до 900 тисяч гривень. Ще майже 800 тисяч гривень вдалося зекономити від утилізації хімічних сполук.

Але найбільше всім довелося попрацювати над наведенням елементарного порядку, дисципліни, особливо в боротьбі з пияцтвом та крадіжками. Бувало, що за день через це звільняли по 12—16 осіб. І подіяло. За останні чотири роки на заводі ніхто не випив ні грама спиртного. Працівники дорожать тим, що мають постійну роботу, заробіток, до того ж, якщо спочатку він був малий, то потім поступово підвищувався і нині становить в середньому 600 грн. Створюють належні умови праці. У нас і досі укладається колективний договір з профспілковим комітетом, проводяться дні інформації, бо все це дисциплінує, зміцнює віру в те, що вдасться вижити.

Ми розуміли й те, що без серйозного інвестора, хоч би як намагалися, самостійно "Ротору" з численних проблем не вибратися. Тому пошук їх вели постійно. До нас приходили з пропозиціями на один якийсь цех чи приміщення, але всі чудово усвідомлювали: якщо погодимося — користі не буде. Нам потрібен був такий інвестор, який узяв би майновий комплекс (а це майже десять гектарів виробничої площі) повністю. І нам зустрілися на нашому шляху люди, котрі займаються виробництвом пасажирських автобусів марки "Богдан" і яким потрібні саме такі площі. Почалася співпраця, яка вже сьогодні має непогані для нас наслідки і непогану перспективу. Спільно організували випуск автобусів "Богдан" 144-ї серії та вантажних автомобілів, створили додатково 200 робочих місць.

Головний висновок з нашого досвіду полягає в тому, що коли навіть підприємство чи організація і є банкрутом, то їх можна врятувати, зберегти колективи, спеціалістів, вдихнути в них нове життя, перевівши з допомогою інвестицій на випуск нової продукції

Нині можна говорити й про наступні кроки — створення бази для випуску легкових автомобілів "Жигулі" 7-ї, 9-ї та 10-ї моделей. Ведуться переговори з деякими іноземними фірмами, що займаються автомобілебудуванням.

Така співпраця обернулася для колективу "Ротора" добрими наслідками. Підприємство повністю розрахувалося з працівниками із заборгованої зарплати (6 млн. грн.), а також з виплат інвалідам, декретницям та з податків у місцевий бюджет і Пенсійний фонд. Складено графік погашення ПДВ. Є всі підстави сподіватися, що вдасться повністю розрахуватися з кредиторами.

Після цього можна говорити, що підприємство "Ротор" підготовлене до повної ліквідації і про передачу майна державі. А на його базі постане нове підприємство у складі концерну Луцького автомобільного заводу. Для нього розпочнеться нове життя.

Отже, за чотири з половиною роки завдяки праці колективу, цілеспрямованості, допомозі тих, хто нас підтримав, з безнадійного банкрута ми зробили підприємство, що привабило потенційними можливостями великого вітчизняного інвестора. "Ротор" відроджується в новому статусі — підприємства автомобільної промисловості. Плановано, що вже через рік тут буде створено не менш як 4—4,5 тисячі робочих місць.

Головний висновок з нашого досвіду полягає в тому, що коли навіть підприємство чи організація і є банкрутом, то їх можна врятувати, зберегти колективи, спеціалістів, вдихнути в них нове життя, перевівши з допомогою інвестицій на випуск нової продукції. Потрібні лише бажання, воля і праця. Щоденно, до сьомого поту.

З цими словами Б. Кошового не можна не погодитися. Адже таких підприємств в Україні не один десяток і не одна тисяча. Щоправда, і таких людей, як Борис Андрійович, очевидно, не так багато. Кардинально вирішити цю проблему могло прийняття закону про повернення майна українському народу, яке перебуває в приватних руках, і щоб контрольний пакет акцій при цьому був у руках держави. Шкода лише, що фракції "Наша Україна", БЮТ та інші, які обіцяли на Майдані "золоті гори", під час голосування за такий проект закону натискують кнопки "проти" або не голосують зовсім.

Але якщо звертатися до біблійної мудрості, пора розкидання каміння минає, і їх уже час збирати. В інтересах усіх і кожного зокрема.

Володимир ЄЩЕНКО, народний депутат України, член фракції КПУ та Комітету з питань промислової політики і підприємництва.

Світовий банк виділив 106 млн. доларів США на модернізацію високовольтних мереж в Україні

11—15 липня в Криму проводяться планові антитерористичні навчання для поліпшення взаємодії спецпідрозділів силових структур

■ ВІТАЄМО!

Петро Тронько: від Малої історії до Великої

(Початок на 1-й стор.).

— Петре Тимофійовичу, звідки беруться великі краєзнавці?

— Я прожив довге життя, а рід мій починається зі Слобідської України, з села Заброди. Це, по суті, козацьке село, саме там я народився, там навчався і працював учителем у школі, звідти виїхав на заробітки в Донбас, а далі війна... І ось скільки вже років живу в Києві.

— Що можете розповісти про найдорожчий куточок на землі?

— От мене називають краєзнавцем номер один, а я, наприклад, не знав, що раніше моє село звалося Побірки. Там родючі землі, хороші, працьовиті люди, прекрасні традиції та звичаї. Уявіть, що я в п'ять років залишився без батька, а ще були сестра і брат. Мама зовсім молода — 27 років, треба було виживати, ні про які піонерські табори або про якийсь відпочинок і мови не було. У селі, коли дитина стає на ноги, вона повинна працювати. От і я спочатку був пастухом, гусей пас, а потім і корівку — заробляв на хліб. І тільки завдячуючи односельцям я став таким, яким ви мене зараз бачите. Адже то була одна велика сільська родина, де панували взаємовиручка, взаємодопомога, висока моральність.

Пам'ятаю, бабуня моя ходила в Лавру Богу молитися, а це аж 500 кілометрів! А потім мені розповідала. От я і вирішив кинути шостий клас і в товарному вагоні доїхав до Києва, сів на трамвай №15 і опинився біля Лаври. Яке вона на мене враження справила! Не знав тоді, що колись мені доведеться займатися відбудовою тієї Лаври. Коли повертався назад, ночувати ніде було, то я приліг на лаву, де зараз пам'ятник Шевченку, і заснув. Тут мене жіночка потурбувала, каже, не можна там лежати. А я її спитав, що то за будинок червоний навпроти? Вона мені і сказала: якщо буду гарно вчитися, то колись вступлю до цього університету. І от минули роки, хто би міг подумати, що я буду брати участь у відтворенні цього університету, викладати там і нарешті стану його почесним професором!? Бачите, яке воно життя! А другий раз мене зацікавив морський флот. Зі своїм соратником прихопили по куску сала та й поїхали до Севастополя. Так, і таке було! Але на флот нас не взяли, сказали, що ще юні зовсім. А ми і справді худі були, мов крючки. Оце звідти, мабуть, моє бажання пізнати щось нове і пішло.

— А як часто ви навідуєтеся до рідного села?

— Я їжджу туди щороку. Там залишилися мої троюрідні брати, сини моїх друзів. Мої друзі всі або побиті на війні, або лежать у могилі. То як я їду, мене вже ніхто не знає по-справжньому, чули, що колись там жив. Але кожного року я там буваю і мене зустрічають гарно — школярі з хлібом і сіллю. Там залишилася навіть садиба, нічого там, правда, немає, крім картоплі, та все одно. Я там набираюсь нових сил. Навідаюсь до могил родичів, друзів, покладу квіточки біля пам'ятника загиблим, а їх 200 чоловік загинуло на війні. Там Троньків вписано 18 душ, усі родичі! Аж вісімнадцять! Побуду в школі — бодай і все, і з великим сумом покидаю ті краї.

— Петре Тимофійовичу, перейдемо від Малої історії до Великої. Які перспективи вашої знаменитої 26-томної "Історії міст і сіл"?

— Я краєзнавець, оті 26 томів — своєрідний пам'ятник Україні. Останній том вийшов у 1976 році. Значення "Історії..." полягає в тому, що міста отримали свою біографію, 100 тисяч Несторів-літописців над нею працювали! Ми все-таки — велика країна, маємо багату історію, адже у нас більш як 30 тисяч населених пунктів, у нас є міста, яким понад тисячу літ, села, яким по 500 років. Але минуло вже скільки часу, з'явилися нові тенденції, нові архіви. Звернувся я ще до колишнього президента — поставив питання про матеріальне забезпечення нових енциклопедій. Він погодився, йшлося про енциклопедичні видання, томів 40—50. Отож створити ці видання на новій основі, із залученням нових документів — першочергове завдання.

— Зичимо вам доброго здоров'я для цієї роботи!

— А я через газету хотів би передати усім сердечні привітання і сказати, що у вас прекрасна газета. В ній можна потрошки знайти все, що цікавить. А по-друге, хотів би звернутися до молодих. Пам'ятайте, що ваше щастя у ваших власних руках. Ми маємо вільну, незалежну українську державу, яка поступово починає набиратися сил, і ви повинні допомагати їй. Головне — любіть Україну, вірте в неї. Ваша любов повинна перетворюватися на добрі діла, а для цього треба багато працювати. У мене самого стаж 70 років, і всі ті довгі й важкі часи я працював не покладаючи рук, адже праця — джерело всіх наших благ. Багатство створюється працьовитими руками. Усе життя моє віддане народу, усе що зміг, зробив, і продовжую робити, щоб розвивалася наша національна культура. Я пройшов нелегкий шлях, він був устелений не лише трояндами, але я завжди любив Україну, за неї боровся, за неї двічі вмирав, під Сталінградом і Харковом. Фактично мій вік — це шматок історії з усіма її трагічними і героїчними сторінками. Ось перед вами сидить жива історія. Але про всі мої вчинки не мені судити, нехай люди скажуть!

Розмову вела
Наталя ОВДІЄНКО.

Крок до порозуміння

Довідавшись, що цілий тиждень я провела в Івано-Франківській області, мої знайомі одразу проявляли інтерес: ну як там? Як живуть люди? Чи не було в нас проблем, пов'язаних з тим, що ми — «східняки»? Чому мене занесло в ті краї? Слово честі, жодного разу не здалося, що запитання ставили просто з увічливості. Людям справді хотілося більше дізнатися про ту частину України, відкіля нібито йде загроза Донбасу. Адже серед населення поширені всілякі такі нісенітниці. Інтерес до Галичини справді був непідробний, тому на запитання доводилося відповідати докладно, почавши із самої ідеї.

Ідея обмінятися групами журналістів західних і східних регіонів України, результатом чого стануть об'єктивні і, головне, незалежні публікації в місцевих виданнях, узагалі-то народилася у власкорів «Голосу України». Але втілення задуманого в життя, очевидно, перешкодила наша розрізненість. У себе в Луганську ми знайшли можливість здійснити цей проект, вигравши гранд американського посольства в Україні. Проект називався так: «Схід—Захід: шлях до порозуміння». Галичину ми вибрали не випадково. По-перше, під час президентських виборів до Івано-Франківська було відправлено більш як 200 луганських спостерігачів, і це, здається, вже проклало певний місток порозуміння між двома регіонами, а по-друге, як я вже казала, у деякої частини нашого населення асоціативне сприйняття Галичини не на користь цьому регіону, отже, найвеличніше, ми мали розвіяти ці настрої, розвінчати деякі міфи і відповісти на запитання, чому ми все-таки ставимося одне до одного насторожено? Спочатку до нас приїхали івано-франківські колеги, і ми їм показали свою область. Потім настав час і нашого візиту в Галичину.

Про любов і нелюбов

Є такий старий гуцульський анекдот.

Кричить Петро своєму кумові через перевал:

— Куме, ви чули, москалі в космос полетіли?

— (Кум дуже радісно) Як? Усі?

Якоюсь мірою цей анекдот підтверджує побутуючу думку про те, що ставлення до росіян у західних українців, скажемо так, не дуже лояльне. Росіяни асоціюються з «совєтами», а «совєти» — головний ворог населення західного регіону України, котрий знищив найдорожче: сотні тисяч людських життів, незалежність, культуру, мову, традиції і останнє — гроші. Коли розвалився Радянський Союз, багато мешканців Західної України втратили свої заощадження, довіривши їх Ощадбанку. Розповідають, що в деяких галичан на книжці лежало до 50 тисяч карбованців і більше.

Якщо Західна Україна за роки «совєтов» багато чого втратила, то Схід країни, зокрема Донбас, багато придбав. Розвивалася індустрія, створювалися робочі місця, будувалися міста і селища. На Луганщину, приміром, на будівництво шахт люди їхали з усіх кінців країни і в 30-ті роки, і після війни. У пошуках роботи прибули до нас і західняки. Осіли, обрусілі, перемішалися. І якщо їхні діти ще вважають себе щирими українцями, то онуки цього вже не відчувають.

Оскільки ми були гостями, то нас заводили з парадного ходу і пригощали найкращим. Але що не під силу було організувати приймаючій стороні, то це любов івано-франківців до свого краю й обласного центру. Ця любов проступала в кожній розповіді, в кожнім запитанні, де б ми не були. А молодий письменник Тарас Прохасько, який провів екскурсію містом і областю, вразив своїми знаннями історії Івано-Франківщини. Він знав кожний пам'ятник, кожну капличку, історичну садибу, будівлю і міг годинами говорити про архітектуру, традиції та долі людей. До речі, наші колеги-журналісти боляче сприймали найменшу репліку з приводу благоустрою міста чи, скажімо, традицій краю. Хоча щодо обласного центру можна висловлювати тільки захоплення. Місто не просто красиве. Його краса доглянута, продумана до найменших подробиць, навіть якихось не головних композицій, і в цілому створює образ затишного, світського, європейського міста. Змушена визнати, що рідний Луганськ виграє хіба що шириною, простором своїх вулиць. Турбота міської влади, безпосередньо самих луганчан про своє місто поки що, на жаль, сповна не проявляється і залишає бажати кращого. Нам би повчитися у франківців.

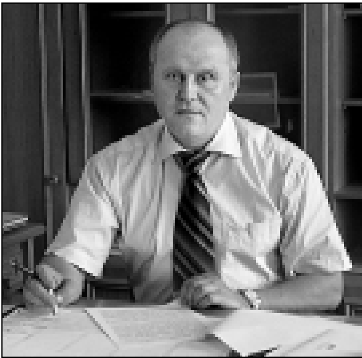
ВОРОТА В ЄВРОПУ

У вересні Чопська митниця відзначатиме 60-річчя своєї роботи. На теренах України вона є одним з найбільших західних вікон в Європу.

Про нинішній день митниці розмова з її начальником Йосипом ШТРОБЛЕЮ.

Із досьє

Йосип ШТРОБЛЯ, радник митної служби першого рангу. В органах митної служби працює 18 років. Його послужний список: старший інспектор Ужгородської митниці, заступник начальника Карпатської регіональної, Східної регіональної, Бориспільської митниць, начальник управління боротьби з контрабандою Держмитслужби України. Третій місяць очолює одну з найбільших митниць держави — Чопську.

"Тромбів" на "Тисі" вже нема

— Розпочну з того, що наша митниця нині, після реорганізації, це два митні пости та два пункти пропуску: автомобільний "Тиса" та "Чоп-залізничний". "Тиса", приміром, щодня перетинає до п'яти тисяч транспортних засобів, і навантаження на митників солідне. Щоправда, легше стало працювати відтоді, як два роки тому пост зазнав докорінної реконструкції. Для цього ЄС виділив близько трьох мільйонів доларів. "Тиса", вдвічі збільшивши пропускну спроможність, ще й набула справді європейського вигляду. На українсько-угорському кордоні забуто про горезвісні кількакілометрові черги великовагових камйонів та іншого автотранспорту.

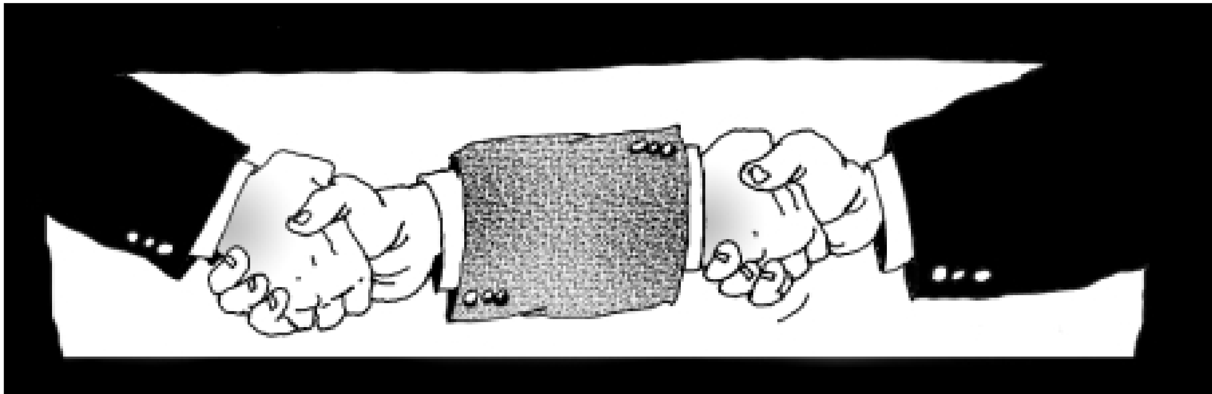
— Йосипе Йосиповичу, представляючи вас на нинішній посаді, голова Держмитслужби України Володимир Скомаровський наголосив, що на всіх попередніх ви були особливо "незручним" для контрабандистів. То що, із вашим приходом на найзахіднішій митниці України з контрабандою буде покінчено?

— Не насмілюся бути таким категоричним. А от у тім, що її буде зведено до мінімуму, переконаний. Для підтвердження назву лише кілька цифр. Якщо за січень— березень, тобто за весь перший квартал, Чопська митниця перерахувала до бюджету 14 мільйонів 448 тисяч гривень митних податків і зборів, то лише за квітень ця сума сягнула 12 мільйонів 737 тисяч. Динаміка травня і червня — відповідно 19 та 28 мільйонів гривень. Не буду кривити душею, коли скажу, що вже досягнуто стопроцентного оподаткування всього того, що рухається через митницю і має бути оподатковано. Бо день у день удосконалюються у своїй "професійності" й порушники митних правил. Контрабанда стає, так би мовити, аристократичнішою й вишуканішою. Це стосується і автомобільних, і залізничних пунктів пропуску. Не секрет і те, що дехто з моїх підлеглих не позбувся звички плутати державну кишеню із власною і все ще розраховує на "дах" з боку впливових покровителів. Тому питання стоїть руба: інтереси держави — насамперед. І зрушення помітні. Найбільш приємно те, що змінюється не лише атмосфера в колективі, а й психологія.

— Чопська митниця чи не першою в державі перейшла на принцип роботи за "єдиним вікном" і "єдиним офісом". Що це дало? Напевно, вже можна говорити і про результати акції "Контрабанді — заслін"?

— Робота за принципом єдиного вікна і єдиного офісу дає змогу позбутися невиправданих затримок під час перетину кордону міжнародними перевізниками. До цього від них одні й ті самі документи вимагали і митники, і прикордонники. Спрощується й процедура оформлення вантажів, які ввозяться на митну територію України й підлягають обов'язковій сертифікації. Щодо єдиного офісу, то тепер всі види контролю — екологічний, ветеринарний, фітосанітарний, радіологічний та за переміщенням культурних цінностей — здійснюються в одному приміщенні. Це забезпечило ще й взаємний візуальний контроль для запобігання корупції.

Під час відвідин угорських колег на їх запрошення голова Держмитслужби України мав зустріч із командувачем митної і фінансової служби Яношем Надем. Ішлося не лише про збільшення обсягів пропуску транспорту на митному посту "Чоп", реконструкцію пункту пропуску Лужанка—Берегшурань, а й про взаємне інформування стосовно характеру вантажів по обидва боки кордону з тим, щоб ретельно контролювати їх потоки. Тож нечисті на руку ділки позбавляються можливостей махінацій із митною вартістю та незаконним поверненням їм ПДВ. Ці кошти потрапляють туди, куди й належить — до державного бюджету. Результати акції "Контрабанді — заслін" — це й збільшення кількості справ про адміністративні та кримінальні порушення з 502 минулого року до 716 нинішнього. Серед найрезонансніших кримінальних справ — затримання у квітні великої партії ексклюзивного одягу та взуття відомих фірм "Версачі", "Арманті", "Дольче габано" та інших на загальну суму більш як 5 мільйонів гривень, у травні — прихованих від митного огляду

«Нам нема чого з вами ділити!»

Було помітно, як змінювалося до нас ставлення людей після того, коли вони дізнавалися, з якою місією ми приїхали: знайти шляхи до порозуміння, розвінчати міфи, що існують у середовищі луганського населення. Скажімо, один із міфів переконує, що кожного, хто розмовляє російською мовою, в Івано-Франківську можуть мало не побити. Як розповідав мені міський голова Калуша, один з луганських спостерігачів, студент, три дні їв тільки привезену з дому їжу і вечорами сидів на самоті, боячись виходити на вулицю. Через кожні три години йому телефонувала мама, щоб переконатися: у сина все гаразд, він живий-здоровий, його не отруїли і не побили. Згодом, коли студента «розкодували», він зізнався, що в Луганську його так настрахали, що він боявся їхати в Західну Україну.

З нашої групи журналістів не всі розмовляли українською. Для того щоб порозуміння було повним, багато керівників, бізнесмени, ремісники без особливої напруги переходили на російську мову. Підкреслюючи тим самим толерантність стосовно і нас, і тієї частини українського населення, яку ми представляли. Не приховую, спеціально прислухалася на вулицях до того, якою мовою розмовляють в обласному центрі. Чула російську мову, до того ж було очевидно, що розмовляли не гості, а жителі Івано-Франківська.

«Нам нема чого з вами ділити» — ця розхожа фраза загалом позитивно налаштовувала, хоча в окремих моментах насторожувала. Коли нема чого ділити, це означає, що немає нічого спільного. Розмова про можливі економічні зв'язки двох регіонів, що відбулася в кабінеті міського голови Івано-Франківська, підтвердила цю думку. У своєму східному сусідові керівник міста поки що не бачить економічного партнера, навіть не намагаючись досліджувати цей напрям. З одного боку, на всіх рівнях нам демонстрували високий український патріотизм, але водночас національний девіз «Купуйте українське» тут вочевидь не спрацьовує. Перевага віддається польській продукції, якою, до речі, галичани не дуже задоволені. Схоже, вони діють скоріш за звичкою, ніж вдаються до здорового глузду. Щороку в Луганську проводиться міжнародна виставка «Східні ворота», мета якої — допомогти виробникам знайти спільний інтерес. Про таку виставку в Івано-Франківську не знають. Навряд чи це можна кваліфікувати як ігнорування східного партнера. Найпевніше, розвиткові економічних відносин з нами заважає близькість кордонів з Польщею та Румунією.

Утім, малий і середній бізнес моторніший у пошуку ділових партнерів, тому луганський слід успішного економічного співробітництва все-таки нам знайти вдалося, а разом з тим підказати й нові адреси.

«На наших землях нічого не росте, крім волі»

Коли галичани довідуються, що за свою працю луганські шахтарі одержують у кращому разі тисячу гривень, відверто обурюються: як таке можна терпіти? А наші розповіді про наслідки реструктуризації вугільної промисловості, коли гинуть цілі населені пункти, приводять їх до таких висновків: ви сподіваєтеся на державу й у цьому ваша помилка, а ми сподіваємося тільки на себе, свої сили, тому краще живемо.

Частка правди в цьому є. Оскільки мешканці західних областей України не визнавали радянську владу, не довіряли їй, то турбота про добробут своєї родини завжди залишалася головною. Створюється враження, що населення, особливо гірських районів, ніколи, ні за яких умов не втрачало самоповаги і самодостатності. В Яремчі та Коломиї геть усюди стоять добротні будинки, доглянуті косовиці. Розповідають, що у сезон грибів люди на Гуцульщині заробляють неймовірні гроші. Одне слово, у мешканців західного регіону є можливість певною мірою не залежати від держави. Допомагає їм у цьому працьовитість і... вигідне географічне розташування. Точніше, сама матінка-природа.

А ми тут, на Донбасі, стали заручниками колись високого промислового потенціалу і державної турботи. На цю тему вже багато писали й говорили, але у свідомості людей усе одно нічого не змінилося. Вони, як і раніше, покладають надії на державу і не завжди вміють розпорядитися своїми можливостями. Наприклад, частина луганчан, як і франківців, виїхали на заробітки. Сума надходжень від системи обов'язкових офіційних платежів заробітчан у бюджет Івано-Франківської області становить до 30 відсотків. Тут дуже розвинений малий і середній бізнес. Куди вкладають гроші наші заробітчани, сказати не беруся. Як казав один житель у Яремчі: «На нашій землі нічого не росте, крім волі». На жаль! Ми про себе так сказати не можемо.

Замість епілогу

В одній публікації усього не розповісти. Я торкнулася тільки тих тем, які найбільше цікавили моїх знайомих. А якщо казати про головні висновки побаченого і почутого, то вони такі.

Істерію з приводу поділу України на схід і захід розводять передусім політики, випустивши на волю свої емоції. Це ще раз підтвердили «круглі столи», організовані в Луганську й Івано-Франківську в рамках проекту. Так, на жаль, Україна продовжує залишатися поляризованою державою й у ній поки що не помічені радикальні дії уряду, які вели б до зближення народ України. Немає національної ідеї, яка дала б поштовх до єднання. Разом з івано-франківськими колегами ми обговорювали цю тему і дійшли висновку, що для вироблення такої ідеї Україні потрібно щонайменше десять років. Але ж ми не чекатимемо стільки, правда?

Алла АНТІПОВА.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ІЗ ЦЕНТРУ ЄВРОПИ

263 мобільних телефонів та аксесуарів до них загальною вартістю 161 тисяча 554 гривні.

— А чи є ще якісь резерви наповнення бюджету, окрім фіскальних?

— Так. Найперше — реалізація майна, що затримано через порушення митних правил і на конфіскацію якого вже винесено судові рішення. Функцію цю покладено тепер на державну виконавчу службу. Проте через недосконалість законодавства процес цей надзвичайно тривалий, а результат інколи — нульовий.

— Серед затриманого й конфіскованого рішенням судів майна є чимало дорогих речей, у тому числі й автомобілів...

— Так. Але вони інколи роками зберігаються на митних складах, а отже, втрачають свою ринкову вартість і відповідно бюджет. У межах всієї держави — якщо не мільярди, то мільйони гривень. Лише на нашій митниці таких транспортних одиниць 98. Їхня вартість — 4 мільйони 920 тисяч гривень, тобто більш як 90 відсотків вартості усього конфіскату, на який є відповідні судові рішення. Знаю, що склади Чопської митниці — не єдині в державі, де конфісковані авто із плином часу перетворюються на металобрухт. Тому з цього приводу маю конкретні рецепти, які могли б допомогти позбутися синдрому "собаки на сіні" і зробити державу багатшою. Тим паче що автомобілі — не єдине майно, яке пропадає або утилізується.

— Поділитеся цими рецептами?

— Зробити це, хай там комусь буде й невигідно, вважаю своїм не лише службовим, а й громадянським обов'язком.

Як уже йшлося, реалізація затриманого майна — прерогатива державної виконавчої служби. Саме вона оголошує торги і здійснює продаж майна з аукціону. Проте... Стосовно тих самих транспортних засобів, то, згідно із законом України від 7 грудня 2002 року "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо регулювання ринку автомобілів в Україні", а також відповідної постанови Кабміну і Митного кодексу, продаж таких автомобілів та попередня їх оцінка на момент взяття на облік здійснюється з нарахуванням податків та зборів (якщо вони не були вже здійснені), що справляються при імпорті автомобілів. Тобто їхня вартість таким чином перевищує реальну ринкову на суму цих податків і зборів у кілька разів. Автомобіль, який був у вжитку, що коштував, образно кажучи, тисячу умовних одиниць, підскакує в ціні до двох-трьох тисяч. Тож потенційний покупець воліє купити собі транспорт на автомобільному базарі. От і справді виходить: і сам не гам, і другому не дам... Тому новим керівництвом Держмитслужби зініційовано скасування обов'язкової сертифікації нових авто, внесено пропозиції урядові й стосовно зменшення ставок ввізного мита на такі транспортні засоби, бо, як уже сказано, податкове навантаження на них у 2—4 рази перевищує вартість самого авто. І ще одне. Згідно з нормативними документами, автомобілі, на яких перебито номер кузова, двигуна чи якогось іншого агрегата і з яких вже є відповідне судове рішення, можуть бути хіба що розібрані на запчастини. Зокрема й зовсім нові, з кількома сотнями кілометрів пробігу на спідометрі. Але ж розкомплектація також потребує додаткових коштів — для оплати станціям техобслуговування за те, що вони перетворять новий автомобіль на запчастини...

— Невже відомства, в тому числі й Державтоінспекція, не можуть цю проблему вирішити й узаконити їх експлуатацію в такому вигляді, в якому ці авто конфісковані, не мають конкретного власника і не перебувають у розшуку?

— Вважаю, що вирішити це можна просто — узаконити і оформити на автотранспорт, що не має конкретного власника і не перебуває в розшуку, нові техпаспорти й передати у користування службам і відомствам, а не купувати їх на кошти державного бюджету або продавати з аукціону.

До абсурду доведено й практику реалізації підакцизних товарів, зокрема цигарок. Бо для того, щоб передати конфісковане майно органам виконавчої служби, потрібні висновки незалежного експерта. Виконавча служба стверджує, що на оплату експертизи коштів немає. А якщо й вишукує, то, зазвичай, лише на реалізацію вигідних для неї ж товарів. Допоки митникам на підставі спільного комісійного рішення з правоохоронними та контролюючими органами дозволялося реалізовувати конфісковане майно, державний бюджет поповнювався регулярно і без всіляких колізій. Вважаю, що їх було б набагато менше, якби Держмитслужба України була наділена правом оперативно-розшукової діяльності. Нині наше відомство чи не єдине у світі, яке таких функцій не має.

— А як з іншим конфіскованим майном, зокрема й підакцизним?

— Затримані підакцизні товари, а це, зокрема, спиртні напої та тютюнові вироби, згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 26 квітня 2003 року № 607, заборонені для реалізації та підлягають знищенню або промисловій переробці навіть тоді, коли вони легального походження, тобто їх виробник відомий. При цьому утилізація цигарок може відбуватися лише після експертної оцінки і тільки підприємствами, які мають на це відповідну ліцензію. А це знову-таки гроші на вітер — оплата експерта, транспорту для доставки цигарок до місця утилізації тощо. До виходу в світ цієї постанови була доцільніша практика. Якщо якість тютюнових виробів відповідала вимогам стандартів, їх передавали для реалізації підприємствам роздрібної торгівлі, а за наявності оптової партії — реалізовували через аукціони в установленому законодавством порядку. Тютюнові вироби 5-го класу, з дозволу органів санітарно-епідеміологічної служби, підлягали передачі підрозділам Міноборони за цінами, не вищими оптово-відпускних, що склалися на товарному ринку України на цей вид тютюнових виробів, з подальшим проведенням розрахунків бездисконтними векселями Держказначейства. Як мовиться, ходимо по скарбах, але лінуємося нахилитися, щоб підняти їх.

...Митниця — це напружені щоденні будні, і дуже часто — непередбачувані. Її працівники стоять на сторожі не лише економічних інтересів держави. Коли цей матеріал готувався до друку, на митному посту "Тиса" було конфісковано 50 ікон. Деякі з них не мають аналогів, є ексклюзивними й виготовлені в XVIII—XIX століттях. Тепер вони поповнять національну скарбницю держави. За словами Йосипа Штроблі, вартість їх підрахункам не підлягає, бо це — національне надбання.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

На знімку: Йосип ШТРОБЛЯ.

Фото Василя МУЛЕСИ.

Висловлюємо вдячність старшому інспектору у зв'язках із пресою Чопської митниці Василеві Мулесі за сприяння у підготовці цього матеріалу.

Є люди, земля, майно, але чогось не вистачає

■ ПРОБЛЕМА

«Голос України» отримав тривожного листа: група ветеранів Збройних Сил стурбована загрозою закриття Одеського інституту сухопутних військ (ОІСВ).

Автори попереджають, що земля, майно навчального закладу будуть розграбовані.

Редакція звернулась до командувача Сухопутних військ генерал-полковника Миколи Петрука з проханням прояснити ситуацію.

Із Міністерства оборони України надійшла відповідь, де йдеться про стратегічну реорганізацію Сухопутних військ. Зокрема, зменшується їх чисельний склад. Отже: «Відповідно потреба у підготовці військових фахівців значно зменшиться, що вимагає проведення реорганізації системи військової освіти з метою її адаптації до потреб Сухопутних військ Збройних Сил України». І далі: «Інститутські об'єкти навчально-матеріальної бази, казармено-житлового фонду, об'єкти соціальної інфраструктури не будуть задіяні у повному обсязі, але їх необхідно буде підтримувати у робочому стані, на що будуть потрібні додаткові витрати коштів, які нічим не виправдані та фінансово-економічно не обґрунтовані, а це, у свою чергу, ставить питання щодо доцільності одночасного утримання чотирьох інститутів».

Фахівці Міноборони детально вивчили проблему і дійшли висновку, що найкраще процес підготовки військових кадрів можна організувати на базі Львівського військового інституту ім. П. Сагайдачного Національного університету «Львівська політехніка».

Кабінетом Міністрів були прийняті відповідні рішення.

В остаточному варіанті, як зазначено у листі Міноборони, проблема розв'язується так: «Планом передбачено поетапне створення протягом двох років у ЛВІ НУ «ЛП» необхідної навчально-матеріальної та інформаційної бази, підбір науково-педагогічних працівників, відпрацювання необхідної навчально-методичної документації, що дасть змогу з 1 вересня 2007 року проводити підготовку військових фахівців Сухопутних військ Збройних Сил України за всіма необхідними спеціальностями.

З метою збереження досвідчених науково-педагогічних кадрів військових інститутів, які підлягають реформуванню, командування ЛВІ НУ «ЛП» надасть всім бажаючим можливість взяти участь у конкурсі на заміщення відповідних посад, за фахом».

«Голос України» доручив власному кореспонденту в Одесі В'ячеславу Воронкову вивчити ситуацію на місці.

Любителів бити в литаври завжди більше, ніж на сполох,

або Як одним розчерком пера генералів Міноборони намагаються знищити найстаріший військовий вуз України

Свято зі сльозами на очах

25 червня в Одеському інституті сухопутних військ на стройовому плацу 300 молоденьких лейтенантів отримували дипломи про закінчення найстарішого військового вузу України. Мало не дві тисячі одеситів і гостей міста зустрічали мідь духового оркестру, схвильовані лейтенанти, на погонах яких горіли дві маленькі зірочки, їхні батьки і подруги. Осторонь товпилися ветерани — на кітелях рубіново сяяли ордени, емаль яких не потьмяніла від часу, ледве чутно подзенькували медалі. Старі солдати і бойові офіцери сльозинок на щоках соромились — бо нинішнє свято (а в Одесі кожен випуск цього інституту завжди перетворюється на загальноміське свято) для ветеранів не в переносному, а в прямому розумінні слова цього року стало святом зі сльозами на очах.

Адже відповідно до рішення колегії Міністерства оборони України від 15 квітня 2005 року з 2007 року Одеський інститут сухопутних військ ліквідується.

Сказати, що це рішення Міноборони викликало здивування в Одесі, значить не сказати нічого. Місто буквально вирує — створюються комітети громадського порятунку інституту, проводяться збори ветеранів, приймаються заяви місцевих організацій політичних партій на захист військового вузу.

Краще бути молотом, чим ковадлом

Одеському інституту сухопутних військ — 140 років. Його випускники брали участь у Першій і Другій світових війнах, у всіх післявоєнних локальних бойових діях. Понад 500 генералів, 100 Героїв Радянського Союзу, два генерали армії України вийшли зі стін прославленого військового вузу.

Сьогодні кількість науково-педагогічних співробітників Одеського інституту становить 304 чоловіка, із них 7 докторів наук, 9 професорів, 103 кандидати наук, 78 доцентів, заслужений діяч науки і техніки України. За 12 років існування інституту в Одесі підготовлено 5400 офіцерів для Збройних Сил держави.

Люди в погонах, як відомо, накази не обговорюють, а виконують. Але сьогодні Одеський інститут сухопутних військ став ковадлом, по якому б'є молот абсолютно не аргументованих наказів, директив і розпоряджень Міноборони. Приклади? Їх більш ніж достатньо. До речі, лампасоносці з міністерства не люблять, коли їх наводять.

Отже, 24 травня 2004 року міністр оборони України затвердив план заходів, пов'язаних з подальшою оптимізацією системи військової освіти. Командування Сухопутних військ направило конкретний план заходів, погоджених за часом їх реалізації і направило цей план телеграмою за № 116/7/4/9040 від 7 червня 2004 року керівникам військових вузів, що входять до системи Сухопутних військ.

17 серпня 2004 року було затверджено план, відповідно до якого в Одесу передислокувалася навчально-матеріальна база Харківського інституту танкових військ і Сумського інституту ракетних військ і артилерії. Одеський інститут сухопутних військ був визначений як базовий багатопрофільний і багатофункціональний військовий вуз.

Звичайно, в Одесі енергійно почали працювати над виконанням завдань командування Сухопутних військ. У найкоротші терміни в інституті створили факультет ракетних військ і артилерії та відповідні кафедри. Було отримано понад 20 найменувань артилерійських систем, артилерійських звукометричних комплексів, ракет, іншого озброєння і військово-технічного майна. (На ці цілі витрачено понад 200 тисяч гривень бюджетних коштів.) У 2004 році розпочалося навчання курсантів-ракетників, артилеристів і танкістів.

Варто зазначити, що Одеський інститут сухопутних військ створений на базі трьох військових училищ — вищого загальновійськового командного, вищого військового артилерійського і вищого училища військ ППО. У 1997 року курсантів-артилеристів терміново перевели для навчання в Суми, у 2004 році вони повернулися в Одесу. Тепер тих самих артилеристів планують знову передислокувати, цього разу до Львова.

Цілком резонно постають запитання: як і хто відшкодує збитки, завдані непродуманими рішеннями керівництва Міноборони? Хто відповість за невдалі експерименти, просто знущання з людей, яких, немов м'ячик, перекидають з одного регіону в інший?

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА (з архіву "ГУ").

Хто раніше встав і палку взяв, той і капрал

26 березня відбулося засідання колегії Міноборони, на якому розглядалося питання про базовий військовий вуз для підготовки офіцерів для Сухопутних військ. Обговорювалися дві кандидатури — Львів і Одеса. Рішення повинне бути прийняте після роботи в цих містах комісії на чолі з заступником міністра оборони генерал-лейтенантом медичної служби Володимиром Паськом. Не знаю, як у Львові, а в Одесі комісія працювала 1 клітин у бліц-експрес-режимі. Відвідування навчального класу, навчального центру в Чабанці, фіксування іржі на танках і невдоволення зовнішнім виглядом казарми — приблизно такі були зауваження, висловлені начальнику військового інституту генерал-лейтенанту Анатолієві Троцу.

Генерал Володимир Пасько свою точку зору озвучив такими словами: «У мене немає заангажованості у цьому питанні. Але я вважаю, що західний регіон традиційно визначається високим рівнем національної свідомості, патріотизмом. Богдан Хмельницький навчався в цих краях. Тож тут значні військові і національні традиції, які потрібно обов'язково зберігати».

В Одесі ці слова генерала сприйняли як образу і ляпас місту. Виходить, що українські патріоти проживають тільки у Львові? А в Одесі, отже, проживають громадяни другого сорту, «зрадники і запроданці»? І куди тепер податися хлопцям з Одеси та Ізмаїла, Харкова і Сум, які мріють про професію офіцера?

Аргументи Міноборони, що зробило вибір на користь Львова, у військових фахівців викликають посмішку. Ну справді, не вважати ж за серйозну заяву генералів про те, що Львівський військовий інститут імені гетьмана П. Сагайдачного Національного університету «Львівська політехніка» інтегрованіший в систему цивільної освіти?

Для тих, хто, як кажуть, не в темі, повідомляємо: у Львові сьогодні готують військових журналістів, музикантів, начальників клубів. Вони справді інтегровані в систему цивільної освіти — флейта, на якій грають військові музиканти, вона і «на гражданці» флейта. Інший аргумент — в Одесі порівняно зі Львовом більше витрачається коштів на комунальні послуги. Так, Одеський інститут порівняно зі Львівським тільки площ будинків має в 30 разів більше, звідси і великі витрати на житлокомунпослуги.

Ну, а найпереконливіший аргумент на користь Львова — те, що, мовляв, майбутні офіцери-сухопутники зможуть опановувати професію на Яворівському навчальному полігоні. Але під Одесою є Широколанівський полігон, який за технічним оснащенням, площею перевершує Яворівський.

І цілком справедливо постають запитання: скільки коштів з держбюджету необхідно для перебазування в Львів із Одеси військового вузу? Скільки років буде потрібно для розгортання повноцінного навчального процесу на новому місці з практично новими спеціальностями? Скільки поколінь молодих офіцерів готується кинути Міністерство оборони в багаття військового реформування? Яка доля очікує 200 дітей-сиріт, які навчаються у військовому ліцеї Одеського інституту сухопутних військ? Їх, напевно, просто викинуть на вулицю. Яка доля чекає 800 офіцерських родин одеського гарнізону, котрі проживають нині на території військового інституту з дітьми в пристосованих солдатських казармах в очікуванні житла?

Дерибан Одеси триває?

У розпорядженні «Голосу України» опинилися копії документів, що, ймовірно, зберігаються в найнадійніших сейфах Міністерства оборони. Військова таємниця генералів розшифровується досить просто, якщо не сказати примітивно: вся метушня з передислокацією військового інституту з Одеси до Львова затіяна з метою прибрати до рук землю в курортній зоні Південної Пальміри, на якій розташовується військовий вуз.

Отже, 20 листопада 2004 року міністр оборони України генерал армії України Олександр Кузьмук, передчуваючи, мабуть, свою відставку, видає директиву Д-55 «Про безплатну передачу військового майна у сферу управління Рахункової палати України». Міністр пропонує: «1. Командувачу військами Південного оперативного командування організувати БЕЗПЛАТНЕ виключення з балансу Одеського інституту сухопутних військ будівлю залишковою вартістю 12,8 тисяч гривень (за генеральним планом №30) військового містечка №16 (місто Одеса) і її передачу в сферу управління Рахункової палати України».

А вже 25 листопада голова Рахункової палати України Валентин Симоненко і міністр оборони генерал армії України Олександр Кузьмук підписали акт прийому-передачі військового майна. Відповідно до цього документа Рахункова палата України отримала будівлю, що розташована на території колишнього артилерійського училища (вона відома як «будинок священика» і їй близько 100 років). До цієї будівлі абсолютно несподівано виявилася призаною ділянка землі 0,6 гектара — про неї не було жодного слова у Директиві Д-55. Акт прийому-передачі військового майна підписали начальник держуправління Рахункової палати України А. Запорожець, заступник директора департаменту з питань безпеки держави і охоронної діяльності Рахункової палати В. Флоря, начальник територіального представництва Рахункової палати в Одеській, Миколаївській і Херсонській областях О. Олійник і три офіцери Південного оперативного командування.

Підписи голови Рахункової палати України і міністра оборони, що затвердили акт прийому-передачі військового майна, законної сили не мали, бо 0,6 гектара землі були власністю територіальної громади Одеси, а не Міноборони. Військовий прокурор Південного регіону України генерал-майор юстиції Микола Фещук провів прокурорську перевірку. У його листі на ім'я начальника Одеського інституту сухопутних військ генерала Анатолія Троца сказано: «За результатами проведеної перевірки на адресу начальника Головного управління нагляду за дотриманням законів у Збройних Силах України та інших військових формувань Генеральної прокуратури України мною надіслано проект протесту на директиву міністра оборони України від 20 листопада 2004 року Д-55» «Про безплатну передачу військового майна у сферу управління Рахункової палати України». До речі, пізніше Генеральна прокуратура вирішила, що підстав для протесту прокурора немає. Такі ось прокурорські пироги!

В Одесі сподівалися, що новий міністр оборони Анатолій Гриценко розбереться у «земельній операції» свого попередника і відновить справедливість, тобто скасує директиву свого попередника. Та де там! 15 лютого 2005 року Анатолій Гриценко повідомляє Валентину Симоненку: «Мною дане розпорядження головнокомандувачу Сухопутних військ Збройних Сил України генерал-полковнику М. Петруку в найкоротший термін вирішити питання щодо визначення в натурі межі земельної ділянки для проведення Рахунковою палатою України відповідних будівельних робіт».

Дерибан Одеси триває! На кону — 60 гектарів землі в курортній зоні Одеси, на якій розташовується інститут, у найпрестижнішому районі Одеси — Великому Фонтані (для інформації: одна сотка землі тут коштує від 50 до 200 тисяч доларів).

Під час робочої поїздки в Одеську область Голови Верховної Ради Володимира Литвина йому було поставлено запитання про доцільність передислокації до Львова найстарішого військового вузу України. Володимир Михайлович пообіцяв одеситам особисто розібратися в цій проблемі. В Одесі впевнені, що Володимир Литвин не тільки в ній розбереться, а й допоможе розв'язати — з точки зору не особистих інтересів, а державних.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

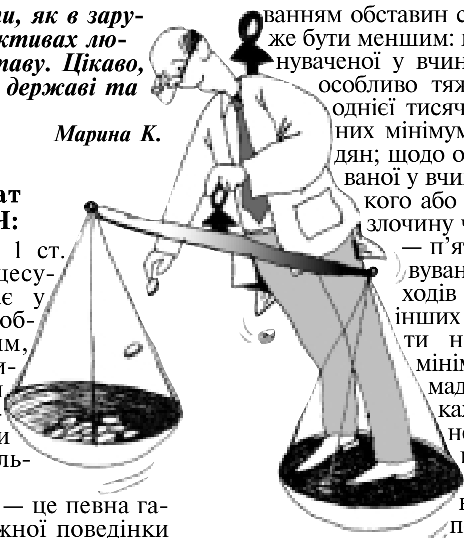
Що таке застава?

Часто можна побачити, як в зарубіжних кінофільмах-детективах людину відпускають під заставу. Цікаво, що таке застава в нашій державі та який її розмір?

Марина К.

Київ.

Відповідає адвокат Вероніка ДЕРКАЧ:

— Застава, згідно з ч. 1 ст. 154-1 Кримінально-процесуального кодексу, полягає у внесенні підозрюваним (обвинуваченим, підсудним, іншою фізичною чи юридичною особою) грошей на депозит органу досудового слідства або суду чи передачі їм інших матеріальних цінностей.

Мета внесення застави — це певна гарантія забезпечення належної поведінки особи, явки за викликом органу досудового слідства чи суду, а також виконання зобов'язання не відлучатися з місця постійного проживання.

Розмір застави встановлюється з урахуванням обставин справи. Він не може бути меншим: щодо особи, обвинуваченої у вчиненні тяжкого або особливо тяжкого злочину, — однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян; щодо особи, обвинувачуваної у вчиненні іншого тяжкого або особливо тяжкого злочину чи раніше судимої — п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян; щодо інших осіб — п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. У всіх випадках розмір застави не може бути меншим, ніж розмір цивільного позову, пред'явленого потерпілим.

При внесенні застави особі обов'язково роз'яснюють її обов'язки та наслідки їх невиконання, наприклад, у разі втечі від слідства, застава надходить в доход держави.

Куди подівся Музей історії Києва?

Радіо й телебачення повідомляють, що найближчим часом у Києві буде свій Ермітаж, а з часом — музей голодомору. Це радує. Засмучує інше. Не знайшов я на Печерських пагорбах у відомому Кловському палаці Музею історії Києва. Куди він зник разом з експонатами славної і драматичної історії?

Яків ОКСЮТА, ветеран Великої Вітчизняної війни.

Київ.

Відповідає заступник голови Київської міської державної адміністрації — начальник Головного управління комунальної власності Києва Ігор ЛИСОВ:

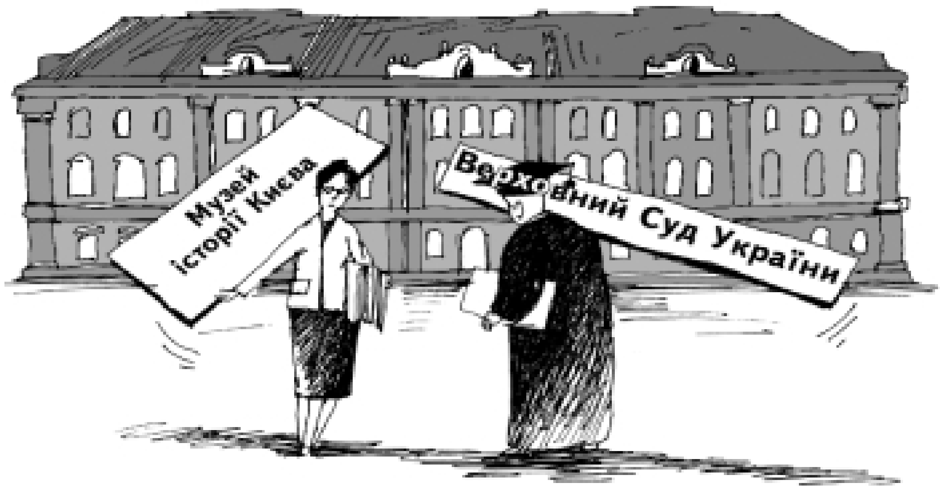
— Колишнє приміщення Музею історії Києва, який був розташований в будинку № 8 на вулиці Пилипа Орлика (Кловський палац), передано Верховному Суду України згідно з розпорядженням Кабінету Міністрів України від 11.08.03 № 506-р "Про розміщення Верховного Суду України".

Будинок, відповідно до рішення Київради від 24.04.03 № 391/551, передано в управління Верховному Суду України для розміщення його підрозділів. Ініціатором передачі приміщення музею Верховному Суду України Київська міська державна адміністрація не була.

Музей історії Києва перенесено до Палацу мистецтв "Український дім" на вулиці Хрещатик, 2, де для цієї мети виділено приміщення четвертого і п'ятого поверхів площею 4747,3 кв. м, які передані в оперативне управління музею.

Однак надані приміщення не відповідають вимогам для розміщення музейних експонатів, їх недостатньо. Це зумовлено конструктивними особливостями приміщень, значна частина яких є місцями загального користування.

Київська міська державна адміністрація звернулася до Президента України В. Ющенка, Прем'єр-міністра України Ю. Тимошенко з проханням вирішити питання безоплатної передачі до комунальної власності територіальної громади Києва закладу культури — Палац мистецтв "Український дім" — як цілісного майнового комплексу для розміщення в ньому та повноцінного функціонування Музею історії Києва (стаття 7 Закону України "Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності"). Сподіваємося, що питання буде розв'язано позитивно.

На додаток — податок

Раніше у нас були абонентські книжки, і ми самі вираховували спожиту енергію. Тепер приносять готові рахунки, а в них, окрім спожитої енергії, є ще якісь 20 відсотків ПДВ. Поясніть, що це за ПДВ і чому ми маємо кожного разу його сплачувати?

Мешканці сіл Олексіївка, Чистопілля та Георгіївка Херсонської області.

Відповідає юрист "Голосу України" Наталя ВІЛАМОВА:

Податок на додану вартість (ПДВ) є загальнодержавним непрямим податком, яким обкладаються не окремі категорії платників чи групи населення, а товари (роботи, послуги) незалежно від того, хто їх споживає. Сума податку закладається в ціні товару (роботи, послуги) і становить 20 відсотків від його ціни. Продавці товарів, робіт чи послуг утримують суми ПДВ і перераховують їх до бюджету. Тобто якщо, наприклад, ціна товару становить 100 гривень, то на неї нараховується ще 20 відсотків ПДВ (20 гривень), які продавець вносить до бюджету, а покупець відповідно купує товар за 120 гривень (ціна з ПДВ).

ПДВ в Україні запроваджено ще 1992 року, проте до 1997-го його суми не виділялися окремо поряд із ціною товару. Тобто покупець сплачував за товари чи послуги ціну, яка включала суми податку, але міг про це не знати. З 1997 року встановлено вимогу зазначати суми ПДВ окремим рядком поряд із ціною (тарифом) товару (роботи, послуги). Це не означає підвищення цін — йдеться просто про те, що в ціні вказується, яку суму ПДВ в неї закладено. Такий само порядок стосується і оплати за електроенергію. Якщо раніше сплату ПДВ було закладено в тарифі за спожиту електроенергію, за яким вираховували, скільки споживач має сплатити, то тепер у сумі до сплати визначається, який ПДВ до неї включається.

Розмитнення автомобіля

Розкажіть, будь ласка, як розмитнити автомобіль? Мене цікавить сама процедура, а також скільки це коштуватиме та скільки потрібно часу?

Юрій ГОЛОДИНСЬКИЙ.

Снятин Івано-Франківської області.

Відповідає заступник директора Департаменту організації митного контролю Державної митної служби України Анатолій СЕРБАЙЛО:

— Перш за все питання ввезення громадянами в Україну легкових транспортних засобів для постійного користування, їх митне оформлення і оподаткування регулюється низкою законодавчих та нормативно-правових актів.

Основними з них можна назвати Митний кодекс України (стаття 252), Закон України "Про порядок ввезення (пересилання) в Україну, митного оформлення й оподаткування особистих речей, товарів та транспортних засобів, що ввозяться (пересилаються) громадянами на митну територію України", Закон України від 25.03.2005 року "Про внесення змін до Закону України "Про Державний бюджет України на 2005 рік" та деяких інших законодавчих актів України", якими затверджено нові ставки мита та акцизного збору на деякі транспортні засоби.

Окрім цього, у Постанові Кабінету Міністрів України від 27.01.97 № 65 "Про ставки митних зборів" (із змінами і доповненнями), зазначено, що за митне оформлення товарів та інших предметів відраховується 0,2 відсотка їх митної вартості, за видачу посвідчення для реєстрації транспортного засобу в органах ДАІ МВС України — еквівалент 15 доларів США за курсом НБУ на день оформлення.

Згідно з Постановою Кабінету Міністрів України від 31.05.94 № 341 "Про затвердження Правил ввезення транспортних засобів на територію України " (із змінами і доповненнями), забороняється ввезення в Україну громадянами для постійного користування механічних транспортних засобів, зокрема, легкових автомобілів, які на момент ввезення були виготовлені 8 і більше років тому (п.7 постанови), за винятком випадків:

— ввезення громадянами, які в'їжджають в Україну на постійне місце проживання;

— ввезення (отримання) громадянами, які постійно проживають в Україні, як спадщини.

Наказом Державної митної служби України від 25.06.99 № 393 "Про затвердження Правил митного оформлення транспортних засобів, номерних вузлів та агрегатів, що переміщуються через митний кордон України" визначається перелік документів, які необхідно пред'явити митниці разом з транспортним засобом. Такими документами можуть бути:

— документи, що підтверджують право володіння або користування (в тому числі з правом розпорядження) транспортними засобами (договори купівлі-продажу, дарування, нотаріально засвідчені в країні придбання або засвідчені в консульських установах чи посольствах України в країні придбання);

оформлені на відповідних бланках і завірені печатками оригінали рахунків, чеків, рахунків-фактур, інвойсів та інших документів, виданих організаціями країни, де здійснювався продаж. У цих документах обов'язково зазначаються: дата продажу, номери шасі, кузова, двигуна транспортного засобу, його модель та рік виготовлення, а також прізвище, ім'я, по батькові особи, якій продано транспортний засіб;

— реєстраційні та технічні документи на такі транспортні засоби, якщо вони були зареєстровані в країні придбання чи іншій країні (технічні паспорти, свідоцтва про реєстрацію, документи про зняття ТЗ з обліку);

— інші документи, які потрібні для митного оформлення, на вимогу співробітника митниці (закордонний паспорт, доручення на перегін або переведення транспортного засобу тощо). Цим самим наказом визначені форми митного контролю транспортних засобів, зокрема, проведення їх митного огляду.

З метою нарахування податків і зборів на товари та транспортні засоби митні органи визначають їх митну вартість. Ця вартість визначається відповідно до статей Митного кодексу України 259—275 та постанови Кабінету Міністрів України від 28.08.03 № 1375 "Про затвердження Порядку декларування митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України".

Строки здійснення митного оформлення визначаються статтею 78 Митного кодексу України. Зазвичай, митним органом митне оформлення здійснюється протягом однієї доби з часу пред'явлення товарів і транспортних засобів, що підлягають митному оформленню, подання митної декларації та всіх необхідних документів і відомостей.

Право на компенсацію

Чув, що інваліди війни замість санаторно-курортного лікування мають право на грошову компенсацію. Розкажіть, будь-ласка, про її суму та порядок отримання.

А. ЖУК.

Дніпропетровськ.

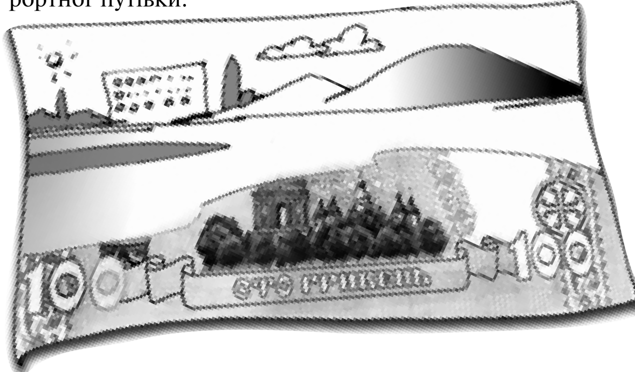
Відповідає заступник міністра Міністерства праці та соціальної політики України Віктор ДЬЯЧЕНКО:

— На даний час виплата грошової компенсації замість санаторно-курортного лікування регулюється Порядком виплати грошової компенсації вартості санаторно-курортного лікування, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 17 червня 2004 року № 785. Грошова компенсація виплачується інвалідам війни за місцем їх обліку один раз на два роки з дня звернення із заявою про виділення путівки або виплату грошової компенсації, якщо ці особи протягом двох років не одержували безоплатних санаторно-курортних путівок.

Згідно із п. 7 вищезазначеного порядку середню вартість санаторно-курортної путівки визначає Мінпраці за поданням Фонду соціального захисту інвалідів та погодженням з Мінфіном щороку в межах обсягу бюджетних коштів, виділених відповідно до Закону України про державний бюджет на поточний рік.

Середню вартість санаторно-курортної путівки для виплати грошової компенсації замість санаторно-курортного лікування на 2005 рік встановлено, виходячи із коштів, передбачених в державному бюджеті на поточний рік, в розмірі сто п'ятдесят гривень.

За інформацією Головного управління праці та соціального захисту населення Дніпропетровської обласної державної адміністрації ви перебуваєте на обліку в Бабушкінському районному управлінні праці та соціального захисту населення для отримання компенсації замість санаторно-курортного лікування з 03.01.2004 року, права на виплату якої ви набудете у 2006 році, за умови неотримання вами протягом 2004—2005 років санаторно-курортної путівки.

У відповідності до ст. 51 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» господарський суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) постановою від 23 червня 2005 р. по справі №25/132 визнав банкрутом Сільськогосподарський багатофункціональний кооператив «ТАВРІЯ» (72353, Запорізька область, Мелітопольський район, с. Новомиколаївка, вул. Леніна, 1, код ЄДРПОУ 03748868, р/р №260653250148 в Мелітопольській філії АКБ «Укрсоцбанк», МФО 313463) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Іщенко Василя Дмитровича (72311, м. Мелітополь, а/с 21), ліцензія АА №719771 від 27.01.2004 р.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування цього оголошення.

Ухвалою господарського суду Донецької області (м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 23.05.2005 р. порушена справа №27/62Б про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Дакс» (86300, Донецька область, м. Кіровське, кв-л Молодіжний, 9-Б, код ЄДРПОУ 25097986, р/р 26006301581297 у філії «Відділення Промінвестбанку в м. Кіровське Донецької області», МФО 334734). Введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Давиденко Олексій Іванович (ліцензія №216801, 86211, Донецька область, м. Шахтарськ, вул. Леніна, 24-118).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації.

Постановою господарського суду Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) від 14.06.05 р. по справі № 9/284 визнано банкрутом ТОВ «Доброцукор» с. Липняжка Добровеличківського району Кіровоградської області, код ЄДРПОУ 31464208, р/р 26003416114001 КФКБ «ПриватБанк», МФО 323583.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Заболотного Г. В. (25006, м. Кіровоград, вул. Леніна, 23. Ліцензія АБ № 216862 від 22.03.05 р.).

Господарським судом Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 81, 79010) постановою від 16.05.05 р. у справі № 6/103-29/92 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Корпорація Гал-Стах» (м. Львів, вул. Золота, 25, код ЄДРПОУ 30918626, р/р 260092868 в АКБ «Львів», МФО 338501).

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Бобровицьку Ольгу Миколаївну, що проживає: Львівська обл., с. Сокаль, вул. Макаренка, 22, Ліцензія серія АА № 630016 від 12.11.03 р.

Господарським судом Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) порушено провадження у справі про банкрутство:

— ТОВ «Амо» (вул. Леваневського, 13, кв. 19, м. Новоград-Волинський, ід. код 13581010, р/р 26005301935175, МФО 311711 філія «Відділення ПІБ» в м. Новоград-Волинський», провадження порушено 22.04.05 р., номер справи 4/57»б»).

Розпорядником майна призначений Дунаєвський Юрій Борисович, ліцензія АБ № 216708 від 09.02.2005 р., 10009, м. Житомир, а/с 62.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69600, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 15.06.2005 р. по справі 25/27 Товариство з обмеженою відповідальністю «Гарда» (код ЄДРПОУ 23281763, юридична адреса: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, буд. 117-а) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Агарков С. Ю., ліцензія АА №783068, 69000, м. Запоріжжя, пр. Леніна, буд. 133, а/я 646, тел.: 8 (050) 341-65-80.

Постановами Господарського суду Львівської обл. визнано банкрутами:

по справі 6/148-29/149 ДП «Тайстра-Полтава-Експрес» українсько-польського СП ТзОВ «Тайстра» (юр. адреса: 36020, м. Полтава, вул. Жовтнева, 32, код ЄДРПОУ 32753578, місцезнаходження: 79066, м. Львів, вул. Водогінна, 2/63);

по справі 6/147-29/148 ТзОВ «Глобал-Імпорт» (юр. адреса: 36020, м. Полтава, вул. Жовтнева, 32, код ЄДРПОУ 32844499, місцезнаходження: 79017, м. Львів, вул. Водогінна, 2/60).

Ліквідатором призначений Сибаль Андрій Михайлович - арбітражний керуючий (ліцензія АА №485266 від 14.04.2003 р.), адреса: 79000, м. Львів, вул. П. Дорошенка, 61/5.

Постановою Господарського суду Львівської області від 24.06.2005 р. Товариство з обмеженою відповідальністю «Інтертехсервіс» (юридична адреса: м. Полтава, вул. Жовтнева, 32, фактичне останнє відоме місцезнаходження: м. Львів, вул. Водогінна, 2/62, код ЄДРПОУ 23809023) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру згідно ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого - ліцензованого спеціаліста Хуткого А. Я. (м. Львів - 79035, а/с 4110).

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор КСП "Донецька рибоводно-меліоративна станція", повідомляють про проведення аукціону з продажу активів. На аукціон виставляються активи КСП "Донецька рибоводно-меліоративна станція", які знаходяться за адресою: Красноармійский р-н, с.Сергіївка, пров.Середній: 1.Автомобіль ВАЗ 2121, 1987р., початкова ціна продажу - 1405,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок - 70,25 грн. 2. Автомобіль САЗ 3507, 1991р., початкова ціна продажу - 1998,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок - 99,90 грн. 3. Автомобіль ГАЗ 53, 1989р., початкова ціна продажу - 795,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок - 39,75 грн. 4. Екскаватор ЄО - 2621, 1988р., початкова ціна продажу - 1494,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок - 74,70 грн. З фіксованими умовами та технічною характеристикою майна можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна, реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону-17, 00 грн., перераховуються на р/р 26002173980 в АБ "Донеччина", м. Донецька, МФО 334969, ОКПО 309989984, Міжгалузевій товарній біржі. Для участі в аукціонах необхідно надати письмову заяву організатору торгів - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 27 календарних днів із дня публікації в газеті по 07 серпня 2005р. включно. Аукціон відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 11 серпня 2005р. об 1100 відповідно, на Міжгалузевій товарній біржі, розташованій за адресою: м. Донецьк, бул. Шевченко, 27, к.319. Переможець аукціону на підставі протоколу аукціону укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором КСП "Донецька рибоводно-меліоративна станція". Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-86 та на сайті: bankruptcy.region.dn.ua

Господарський суд Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) 20.05.2005 р. порушив справу № 10/55 про банкрутство Приватно-орендного сільськогосподарського підприємства агрофірми "Прогрес"" юридична адреса: 37613, Полтавська обл., Миргородський р-н, с. Комишня, р/р 26047304168 в Миргородському відділенні Ощадбанку № 3088, МФО 391258, код ЄДРПОУ 03772453.

Розпорядником майна призначено Телешуна Юрія Володимировича (ліцензія № 484197 від 14.01.2003 р.). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Дніпропетровської області (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 23.06.2005 р. порушено провадження у справі № Б/29/113/05 про банкрутство Сільськогосподарського виробничого кооперативу «Січ», код ЄДРПОУ 31648656, адреса: 51232, вул. Леніна, 13; с. Голубівка, Новомосковського району Дніпропетровської області; р/р 2600130013104 в філії АБ «Кредит-Дніпро», МФО 306470.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Федько Наталію Олександрівну (ліцензія АБ № 116113 від 22.12.2004 р., адреса: 49074, м. Дніпропетровськ, вул. Оренбурзька, 120).

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3-а) порушено справу № 20/67б про банкрутство спільного підприємства «Райкоопзаготпромторг» (92100, Луганська область, смт. Троїцьке, вул. Чкалова, 81, код за ЄДРПОУ 01782536, поточний рахунок відсутній).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Сидоренко Марію Вікторівну (ліцензія АА № 783072 від 21.04.04; адреса: м. Луганськ, вул. Чернігівська, буд. 12).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації цього оголошення.

Господарським судом Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, Майдан Незалежності, 1) 30.05.2005 року порушено справу №4/169-Б про визнання банкрутом відкритого акціонерного товариства «Дунаєвецька суконна фабрика» (32400, Хмельницька область, м. Дунаївці, вул. Шевченка, 59, р/р №26003641 в ХОД АППБ «Аваль», МФО 315966, код ЄДРПОУ 00307098).

Розпорядником майна відкритого акціонерного товариства «Дунаєвецька суконна фабрика» призначено арбітражного керуючого Матущака Віктора Івановича (ліцензія №485213 від 03.03.2003 р., м. Хмельницький, вул. Сковороди, 14, кв. 151).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Філія ДГУ «Агентство з питань банкрутства» в Луганській області та керуючий санацією ВАТ «Сєвєродонецький приладобудівний завод» повідомляють про проведення аукціону з продажу майна ВАТ «Сєвєродонецький приладобудівний завод».

Місцезнаходження майна: Луганська обл., м. Сєвєродонецьк, вул. Федоренка (Паризької комуни), 10.

На аукціон виставляється наступне майно:

Лот № 1 - 85/1000 часток Комплексу будинків та споруд промислового майданчику № 1 Сєвєродонецького приладобудівного заводу: їдальня на 600 місць з підвалом - літ. «В-2Н, Пд, в-в[7]» загальною площею 3933,1 м. кв., рік побудови 1985, початкова ціна лоту 205752,00 грн. з урахуванням ПДВ.

Лот № 2 - 2/10000 частки Комплексу будинків та споруд промислового майданчику № 1 Сєвєродонецького приладобудівного заводу: гараж - «Й-ІН» загальною площею 91,7 м. кв., рік побудови 1970, початкова ціна лоту 7292,00 грн. з урахуванням ПДВ.

Лот № 3 - 3/10000 частки Комплексу будинків та споруд промислового майданчику № 1 Сєвєродонецького приладобудівного заводу: склад тари - літ. «Е-ІН» загальною площею 909,1 м. кв., рік побудови 1972, початкова ціна лоту 54702,00 грн. з урахуванням ПДВ.

Організатор аукціону: Філія ДГУ «Агентство з питань банкрутства» в Луганській області.

Виконавець: ТОВ «Оціночна фірма «Полінформ».

Заявки на участь в аукціоні приймаються не пізніше ніж за три дні до дати проведення аукціону за адресою: м. Луганськ, вул. Поштова, 2.

Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни продажу перераховується на рахунок Виконавця - ТОВ «Оціночна фірма «Полінформ», р/р 260001836 в ЛОД АППБ «Аваль», МФО 304007, ЄДРПОУ 25364683.

Реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону в розмірі 17 грн. перераховується на рахунок Організатору - Філії ДГУ «Агентство з питань банкрутства» в Луганській області: р/р 260096100 в ЛОД АППБ «Аваль», МФО 304007, ЄДРПОУ 26252762.

З питань ознайомлення з об'єктами продажу, порядком оформлення участі в аукціоні звертатися за телефоном 8 (0642) 53-44-32.

Аукціон відбудеться 15 серпня 2005 року об 11.00 год. за адресою: м. Луганськ, вул. Поштова, 2.

Філія Агентства з питань банкрутства в Львівській області та керуючий санацією Худоногова Л. Ю.

12 серпня 2005 року о 12:00 год. проводять повторний аукціон з продажу майна боржника - ВАТ «Золочівське автотранспортне підприємство - 24661», яке знаходиться за адресою: Львівська обл., м. Золочів, вул. Львівська, 54 із зниженням вартості продажу майна на 15%. Перелік майна та умови його продажу в газеті «Голос України» від 01.03.2005 року.

В об'яві, опублікованій у газеті «Голос України» №120(3620) від 5.07.2005 р. про банкрутство Промислово-виробничого приватного підприємства фірма «Стімул» (м. Красний Луч, ід. код 23476840) згідно постанови господарського суду Луганської області від 14.06.2005 р. по справі №11/165б, просимо доповнити текст наступним реченням:

Ліквідатором призначено Іванову Наталію Михайлівну, ліцензія АА №668278 від 30.09.03 р.), адреса: 91000, м. Луганськ, вул. Клубна, 55, кв. 3.

Постановою Господарського суду м. Києва від 06.07.2005 р. по справі №24/193-б ТОВ «Тепломережи» (код 32670614, адреса: м. Київ, вул. Блюхера, 11, р/р 26009301910 в АКБ «Національний кредит», МФО 320702) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Ганенко А. В., тел.: 244-44-89.

Постановою Господарського суду м. Києва від 06.07.2005 р. по справі №24/195-б ТОВ «Темпінформ» (код 32113358, адреса: м. Київ, вул. Пушкінська, 31-В, р/р 26000301908 в АКБ «Національний кредит», МФО 320702) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Ганенко А. В., тел.: 244-44-89.

Постановою Господарського суду Одеської області (65058, м. Одеса, пр. Шевченка, 29) від 30.06.2005 р. по справі № 7/67-05-3799 визнано банкрутом ВАТ «Лазтранссервіс» (м. Одеса, Ленінградське шосе, 2, код ЄДРПОУ 03114951), ліквідатором призначено Світлану Володимирівну Сафронову (ліцензія АА № 783026 від 22.03.2004 р.).

Ліквідатор
Відкритого акціонерного товариства
«Копайгородська пересувна механізована колона № 207»,

код ЄДРПОУ - 01037264, вул. Леніна, 93, смт. Копайгород, Барського р-ну, Вінницької обл., повідомляє що свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів, реєстраційний номер № 157/1/96 видане Вінницьким обласним фінансовим управлінням 26 липня 1996 р., в зв'язку з втратою - вважати недійсним.

Постановою господарського суду Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) від 29.04.05 р. по справі № 10/170 визнано банкрутом ЗАТ «Солві-сервіс» Кіровоградська область. м. Світловодськ, вул. Єгорова, 4, код ЄДРПОУ 23091206, р/р 26002301360157 в Світловодській філії АКБ «Національний кредит», МФО 383136 та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Савоніну О. Є. (25006, м. Кіровоград, вул. Леніна, 23. Ліцензія АБ № 216735 від 21.02.05 р.).

Постановою Господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) від 23.06.2005 р. у справі № 5/109-05 визнано банкрутом ДП «Поділля - карпати» ЗАТ «Газ-ойл-карпати» Вінницька обл., Вінницький р-н, смт. Стрижавка, вул. Приміська, 6, код ЄДРПОУ 30362669. Ліквідатор - Вінницька міжрайонна державна податкова інспекція, м. Вінниця, вул. Острозького, 14, т. 277794.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою від 27.05.2005 р. по справі № 32/110-05-4679 Господарським судом Одеської області (65032, м. Одеса, пр. Шевченко, 4), ПП «Інзіктекстиль» (68000, м. Іллічівськ, вул. Транспортна, 3Д, код ЄДРПОУ 32333975) визнано банкрутом і відкрито спрощену ліквідаційну процедуру згідно ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Туркмані Набіля Джорджеса (адреса: 68000, м. Іллічівськ, вул. Транспортна, 3Д).

Претензії кредиторів приймаються у місячний термін з дня опублікування оголошення.

Постановою від 27.05.2005 р. по справі № 32/109-05-4678 Господарським судом Одеської області (65032, м. Одеса, пр. Шевченко, 4), ТОВ «Гатур» (68000, м. Іллічівськ, вул. Транспортна, 3Д, код ЄДРПОУ 31886150) визнано банкрутом і відкрито спрощену ліквідаційну процедуру згідно ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Левченко Андрія Геннадійовича (адреса: 68001, м. Іллічівськ, вул. Олександрійська, 7, кв. 34).

Претензії кредиторів приймаються у місячний термін з дня опублікування оголошення.

УМОВИ
випуску та проведення державної грошової миттєвої лотереї "Товстий гаманець"

1. Загальні положення

1.1 Державна лотерея "Товстий гаманець" є грошовою миттєвою лотереєю (надалі - лотерея), що проводиться Товариством з обмеженою відповідальністю "М.С.Л." (надалі - МСЛ, оператор), з метою здійснення відрахувань на благодійну допомогу, включаючи підтримку розвитку фізичної культури, спорту та спорту інвалідів в Україні.

1.2 Місцезнаходження МСЛ: 01004, м. Київ, вул. Шовковична, 50а, код за ЄДРПОУ 30109292.

1.3 Загальна кількість білетів лотереї становить 3 000 000 штук. Загальна сума випуску лотереї - 6 000 000 гривень. Загальний призовий фонд становить 3 000 000 грн., або 50 відсотків від загальної суми випуску лотереї.

1.4 Вартість одного лотерейного білета - 2 гривні.

1.5 Розподіл призів по їх кількості і розміру викладено у додатку 1.

1.6 Лотерейні білети розподіляються на 10 000 упаковок по 300 шт. білетів в кожній. На зворотній стороні кожного білета нанесено послідовний номер, який складається з 9 позицій, де перші п'ять цифр - номер упаковки, шоста позиція - тире, наступні три цифри - номер білета в упаковці (від 001 до 300).

1.7 Малолітні особи до участі в лотереї допускаються і призи їм виплачуються лише за згодою їх законних представників.

1.8 Розповсюджувачам лотерейних білетів виплачується винагорода, розмір якої визначає МСЛ відповідно до укладених з ними угод.

1.9 Витрати на проведення лотереї визначаються відповідно до запланованого кошторису доходів і витрат, який додається до Умов випуску та проведення державної грошової миттєвої лотереї "Товстий гаманець" (надалі - Умови).

2. Опис білета

Білети лотереї "Товстий гаманець" виготовляються у вигляді заклеєного по краях конверта.

3. Порядок проведення лотереї. Правила гри

3.1 Лотерея "Товстий гаманець" проводиться шляхом розповсюдження білетів лотереї серед населення на добровільних засадах. Білети лотереї розігруються на місці їх придбання шляхом відривання склеєних країв. Після того, як білет розгортається, відкривається ігрове поле, на якому надруковано один з наступних видів ігрової інформації:

- прописом розмір призу, право на який одержав гравець;
- напис "Без виграшу" (для невиграшних білетів).

3.2 Пред'явлені гравцем лотерейні білети з пошкодженнями ігрового поля, які не дозволяють встановити виграшність білета або створюють двозначність щодо виграшності білета; лотерейні білети, на яких відсутня будь-яка ігрова інформація, номер білета; частини (шматки) білетів загальною площею менше 70 відсотків первинної площі білета не приймаються на експертизу та призи по ним не виплачуються.

4. Порядок визначення переможців та виплати призів

4.1 Переможцем лотереї вважається особа, яка в межах граничних строків, встановлених цими Умовами, представила представництву МСЛ або його розповсюджувачу лотерейний білет, який відповідає вимогам до виграшного білету, встановленим цими Умовами, та пройшов експертизу, проведену оператором.

4.2 Призи розміром 2 грн., 5 грн., 10 грн. виплачуються на місці придбання білета або представництвом МСЛ при пред'явленні переможцем виграшного білета лотереї через касу представництва.

4.3 Призи розміром 50 грн. виплачуються представництвом МСЛ при пред'явленні переможцем виграшного білета лотереї через касу представництва. Сума призу за бажанням гравця і відповідно до його письмової заяви може бути перерахована на його рахунок в банк. Перерахування призу на банківський рахунок власника призу здійснюється за рахунок власника (тобто за рахунок самого призу).

4.4 Білети з призом розміром 5 000 грн. приймаються для проведення експертизи та виплати призів представництвом МСЛ, на території якого пред'явлено виграшний білет, при пред'явленні гравцем виграшного білета та паспорта або іншого документа, виданого уповноваженим державним органом, який містить фотокартку гравця та посвідчує його особу.

Призи перераховуються з рахунку МСЛ на банківський рахунок гравця. Перерахування призу на банківський рахунок власника призу здійснюється за рахунок власника (тобто за рахунок самого призу).

На білети з призом розміром 5 000 грн. оформлюється супроводжувальний опис білетів в 2-х примірниках, отримується заява гравця про перерахування призу на його банківський рахунок із зазначенням реквізитів рахунку. Перелічені документи пересилаються в центральний офіс МСЛ.

4.5 Термін проведення експертизи і виплати призів, вказаних у пунктах 4.2, 4.3 Умов, не може перевищувати 1-го місяця з часу пред'явлення виграшного білета розповсюджувачу або представництву МСЛ.

4.6 Термін проведення експертизи і виплати призів, вказаних у пункті 4.4 Умов, не може перевищувати 2-х місяців з часу пред'явлення виграшного білета до представництва МСЛ.

Експертиза проводиться по пред'явленим до оплати виграшним білетам з розміром призів від 2 грн. до 5 000 грн. Сутність експертизи лотерейного білета полягає у підтвердженні або спростуванні його виграшності шляхом звірки кодів виграшних білетів з кодами, нанесеними на лотерейний білет, встановлення відсутності ознак підробки лотерейного білета, перевірки додержання гравцем граничних строків пред'явлення виграшних лотерейних білетів.

Порядок прийняття виграшного білета від гравця для проведення експертизи визначається МСЛ. Гравець при передачі білета на експертизу отримує квитанцію на прийом білета лотереї, яка підтверджує його право на пред'явлений до експертизи лотерейний білет. Зразок квитанції додається (додаток 4).

4.7 Граничний строк пред'явлення виграшних білетів для одержання призів становить один місяць, починаючи з дати зупинення розповсюдження білетів лотереї, або починаючи з дати закінчення розповсюдження білетів, про яку гравці повідомляються у порядку, визначеному Ліцензійними умовами провадження господарської діяльності з випуску та проведення лотерей (надалі - Ліцензійними умовами) шляхом публікації в офіційному друкованому органі Верховної Ради України чи Кабінету Міністрів України. Після закінчення граничних термінів лотерейні білети втрачають силу і до оплати не приймаються.

5. Термін проведення лотереї

5.1 Дата початку випуску лотереї - III квартал 2005 року.

5.2 Граничний строк реалізації білетів лотереї "Товстий гаманець" - 31.12. 2008 року.

5.3 Проведення лотереї: з III кварталу 2005 року по 28.02.2009 року.

6. Права та обов'язки організатора лотереї та її учасників

6.1 МСЛ має право:

Відмовити гравцю у виплаті виграшу у випадках, невідповідності пред'явленого лотерейного білета умовам виграшності.

6.2 МСЛ зобов'язане:

6.2.1 Забезпечувати розповсюдження білетів лотереї "Товстий гаманець" при суворому дотриманні принципу добровільності.

6.2.2 Своєчасно виплачувати виграші.

6.2.3 Забезпечити дотримання цих Умов працівниками мережі розповсюдження, представництв та центрального офісу.

6.2.4 Надавати відповіді на претензії гравців у порядку, передбаченому п.9 цих Умов.

6.2.5 Проводити навчання співробітників МСЛ та розповсюджувачів білетів лотереї щодо дотримання положень законодавства, цих Умов та контролювати додержання їх при виконанні своїх обов'язків.

6.2.6 Опубліковувати ці Умови, зміни та доповнення до цих Умов відповідно до вимог пункту 3.7 Ліцензійних умов.

6.3 Гравець має право:

6.3.1 Отримати виграш у випадку придбання виграшного білета.

6.3.2 Одержувати інформацію про порядок та Умови проведення лотереї в обсязі, визначеному цими Умовами та Ліцензійними умовами .

6.3.3 Звертатися зі скаргами на дії посадових осіб МСЛ та розповсюджувачів, а також з претензіями стосовно виплати виграшів до адміністрації МСЛ, відповідних органів державної виконавчої влади, суду.

6.4 Гравець зобов'язаний:

6.4.1 Виконувати всі встановлені цими Умовами вимоги, необхідні для участі у лотереї та отримання призу.

7. Сфера розповсюдження лотереї "Товстий гаманець"

7.1 Білети лотереї "Товстий гаманець" розповсюджуються на всій території України через мережу розповсюдження МСЛ та юридичних і фізичних осіб шляхом укладення з ними відповідних угод. Розповсюдження білетів проводиться при суворому дотриманні принципу добровільності.

9. Порядок розгляду претензій гравців

9.1 Претензії громадян стосовно виплати призів розглядаються відповідно до нормативних документів МСЛ та закону України "Про звернення громадян".

Додаток 1 До "Умов випуску та проведення державної грошової миттєвої лотереї "Товстий гаманець"

ПЕРЕЛІК призів державної грошової миттєвої лотереї "Товстий гаманець"
(3 000 000 білетів, вартість білета 2 грн.)

Розмір призів (грн.)	Кількість призів (шт.)	Загальна сума (грн.)
5 000	10	50 000
50	1 000	50 000
10	20 000	200 000
5	100 000	500 000
2	1 100 000	2 200 000
Всього	1 221 010	3 000 000

Господарський суд Черкаської області (18000, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307, суддя Ю. А. Хабазня) ухвалою від 23.06.2005 року порушив справу № 14/2673 про банкрутство: Приватної фірми «Максіма-Трейд», код ЄДРПОУ: 30955961, адреса: 18000, м. Черкаси, вул. Дахнівська, 50; р/р 2600400195001 в ЧФ АК «Укрінбанк» м. Черкаси, МФО 354314.

Розпорядник майна: Копильця П. М., ліцензія - серія АБ, № 216926 від 18.04. 2005 (18000, м. Черкаси, вул. Конева, 3, кв. 132).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення.

Господарський суд Львівської області (79010, м Львів, вул. Личаківська, 81-128) постановою від 07.06.2005 р. по справі № 6/93-4/70 визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «ЛАВСОНІЯ» (79022, м. Львів, вул. Виговського, 11/68, код ЄДРПОУ 20812705) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чуєва Володимира Ілліча, ліцензія № 176005 (адреса: 79044, м. Львів, вул. Кокорудза, 12/8), тел. 8-050-430-32-05.

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області та ліквідатор ППКФ «Скіф» повідомляють про проведення публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства-банкрута.

На публічні торги виставляється наступне майно:

Лот № 1—10: Промислові швейні машинки класу 1022, розташовані за адресою: Запорізька область, м. Гуляйполе, вул. Спартаковська, 6. Початкова ціна продажу лота 391,2 грн. без ПДВ;

Лот № 11: Оверлок «Джуккі», розташований за адресою: Запорізька область, м. Гуляйполе, вул. Спартаковська, 6. Початкова ціна продажу лота 1719, 00 грн. без ПДВ;

Лот № 12—17: Електронні в'язальні машини «PASSAP ELECTRONIC-6000», розташовані за адресою: Запорізька область, м. Гуляйполе, вул. Спартаковська, 6. Початкова ціна продажу лота 7560,00 грн. без ПДВ;

Лот № 18—25: Напівавтомати плосков'язальні МПФ-6М, розташовані за адресою: Запорізької область, м. Гуляйполе, вул. Спартаковська, 6. Початкова ціна продажу лота 3038,75 грн. без ПДВ.

Гарантійні внески у розмірі 10% від початкової ціни продажу майна, що реалізується, перераховується філії Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області на р/р 2600827020 в ЗОД АППБ «Аваль» м. Запоріжжя, МФО 313827, код ОКПО 26252756.

Реєстраційний збір 17 грн. за комплект документів для реєстрації публічних торгів (аукціону) перераховується філії Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області на р/р 260082431 в ЗОД АППБ «Аваль» м. Запоріжжя, МФО 313827, код ОКПО 26252756. Заявки на участь у публічних торгах (аукціоні) приймаються не пізніше, ніж за три дні до дати проведення аукціону за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95 з 9.00 до 18.00 (крім вихідних).

Для ознайомлення з майном та оформлення участі у публічних торгах (аукціоні) звертатися за телефонами: (0612) 64-39-01, (061) 220-42-07.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 11 серпня 2005 р. о 12.00 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

Постановою Господарського суду м. Києва від 23.06.2005 р. по справі №43/432 ТОВ «Браво Гласс» (код 32161113, адреса: м. Київ, бульв. Лесі України, 5-А, р/р 26008300316201 в АКБ «ТАС-Комерцбанк», МФО 300164) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Крикуна В. Б., тел. 244-44-89.

Товарна біржа

«Центральна»

проводить аукціон по реалізації майна Комунального підприємства «Петропавловський ККП» лот №1 будівля готелю, поч. ціна 42 050 грн. без ПДВ, розташована: Дніпропетровська обл., смт. Петропавлівка, вул. Жовтнева, 58. За додатковою інформацією звертатися: Дніпропетровська обл., м. Павлоград, вул. Дніпровська, 127/24, **тел.: 8-0563-200-888.**

ТОВ «Трансфарм»

повідомляє, що 16 липня о 13-00 за адресою: м. Львів, вул. Ул. Кравченко, 1/25 відбудуться збори учасників товариства з обмеженою відповідальністю «Трансфарм».

Порядок денний:

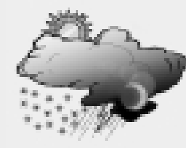
1. Підведення підсумків роботи товариства за 2004 рік.
2. Обговорення фінансових питань.

Філія ДГУ «Агентство з питань банкрутства» в Черкаській області

реалізує активи підприємства-банкрута ВАТ «Черкаський завод телеграфної апаратури». Лот № 1: Корпус № 42 (три поверхи 4-х поверхового залізобетонного приміщення, а саме 2, 3 та 4. літ. П-4) інв. № 45228, загальною площею 6342,9 кв. м, та сходових клітин загальною площею 105 кв. м. Адміністративно-лабораторного корпусу № 44-А (літ. Р-6), початкова ціна 1 008 200 грн., в т. ч. ПДВ. Лот № 2: Корпус № 23 (6-ти поверхова залізобетонна будівля, без підвалу) інв. № 45204, загальною площею 5997,4 кв. м. літ. Т-6., початкова ціна 903 000 грн., в т. ч. ПДВ. Активи розташовані на території заводу в м. Черкаси на вул. Одеська, 8. Ознайомитись з активами можна в робочий час за адресою місцезнаходження об'єктів продажу. Аукціон відбудеться 12 серпня 2005 року об 11.00 годині за адресою: м. Черкаси, вул. Одеська, 8. Оплату реєстраційного збору 17 грн. та гарантійного внеску (5%) від початкової ціни активів вносити на р/р № 260053235 в ЧОД АППБ « Аваль», МФО 354411, м. Черкаси, філія ДГУ «Агентство з питань банкрутства» в Черкаській області, код 26333880. Прийом заявок на участь в аукціоні закінчується за 24 години до його початку.

Телефон для довідок: (0472) 65-74-21.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ДП «БУ-550» «Промвентіляція» ВАТ «Донбастехмонтаж», повідомляють про проведення повторного аукціону з продажу активів. На аукціон виставляються активи **ДП «БУ-550» «Промвентіляція» ВАТ «Донбастехмонтаж»: 1** МШП, інструменти, матеріали та товарні запаси (за списком), зі зниженням початкової ціни продажу на 30% - 4827,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок - 241,35 грн. **2**. Пила маятникова ПМ 300/400, зі зниженням початкової ціни продажу на 51% - 1487,00 без ПДВ, гарантійний внесок - 74,35 грн. **3**. Автомобіль ГАЗ 24 (44 835ЕВ), зі зниженням початкової ціни продажу на 30%- 1025,00 без ПДВ, гарантійний внесок - 51,25 грн. З фіксованими умовами аукціону та технічним станом майна можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна перераховується на р/р 26003198020372 в ДФ ВАТ «Кредитпромбанк», МФО 335593, ОКПО 25720681, Філіал «Донецький аукціонний центр» ДАК «Національна мережа аукціонних центрів», реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону - 17,00 грн. перераховується на р/р 26004198020371 в ДФ ВАТ «Кредитпромбанк», МФО 335593, ОКПО 25720681, Філіал «Донецький аукціонний центр» ДАК «Національна мережа аукціонних центрів». Для участі в аукціонах необхідно надати письмову заяву організатору торгів - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 10 календарних днів із дня публікації в газеті по 21 липня 2005р. включно. Аукціон відбудеться після 10 календарних днів із дня публікації інформації 22 липня 2005р. об 1100, в Філіалі «Донецький аукціонний центр» ДАК «Національна мережа аукціонних центрів», розташований за адресою: м. Донецьк, вул. Постишева, 36. Переможець аукціону на підставі затвердженного протоколу аукціону укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором **ДП «БУ-550» «Промвентіляція» ВАТ «Донбастехмонтаж»**. Довідки за телефонами:304-37-21, 304-77-83 та на сайті: bankruptcy. region. dn. ua.

13 липня в Україні утримається тепла нестійка погода. Температура вночі 12—17, вдень — 22—27 градусів. На півдні країни вночі 16—21, вдень 25—31. Подекуди пройдуть короткочасні дощі з грозами. Вночі у східних, центральних, південних областях та в Криму переважно без опадів, *повідомляє синоптик Гідрометеоцентру України Людмила ГУМАНЕНКО*

Фортуна всміхнулася «гірникам»

Футбол. Матч за Суперкубок України. **«Динамо» (Київ) — «Шахтар» (Донецьк). 1:1 (пенальті — 3:4). Голи:** Елано, 5, Белькевич, 31. **Післяматчеві пенальті реалізували:** Алієв, Гавранчич, Гусєв — Жадсон, Маріка, Тимощук, Стойкан; не реалізували: Саблич (воротар), Шацьких (хрестовина) — Срна (воротар).

«Динамо»: Шовковський, Федоров, Ребров (Чеснаускіс, 39), Белькевич (Алієв, 69), Саблич, Ротань (Пеєв, 77), Шацьких, Гусєв, Несмачний, Гавранчич, Юссуф. **Тренер** — Леонід Буряк.

«Шахтар»: Лаштувка, Срна, Левандовський, Гюбшман, Дуляй (Стойкан, 79), Тимощук, Рац, Жадсон, Елано (Шевчук, 59), Бєлік, Воробей (Маріка, 70). **Тренер** — Мірча Луческу.

Попереджено: Елано, 5, Реброва, 10, Гусєва, 33, Саблича, 45+2.

Арбітр — Ігор Подушкін (Харків).

9 липня. Одеса. Стадіон «Чорноморець». 27 градусів. 30 000 глядачів.

Упродовж минулого тижня в Одесі спостерігався, без перебільшення, справжній футбольний бум. Тільки й чути було про протистояння чемпіона і володаря Кубка. Мені пощастило разом із двома володарями «Золотого м'яча» France Football (найкращому футболістові Європи) Олегом Блохіним та Ігорем Бєлановим, а ще з Андрієм Балем і Олександром Заваровим у день матчу кілька годин бути на пляжі «Дельфін». Звичайно, присутні там вболівальники (а вони всюди є) не могли не помітити таких легендарних персон. Однак просили в них не тільки автографи, а й благали дістати бодай квиток на матч Суперкубка. Але ті прохання були марними. Адже навіть цей знаменитий квартет не зміг забезпечити проходом на стадіон своїх численних одеських та київських друзів.

Отже, що ми маємо? Добру підготовку одеситів до події, переповнені трибуни. І футбол. А от він у виконанні обох команд, як на мене, був, на жаль, далеким від найкращих зразків. Було багато жорсткої боротьби, навіть грубощів. І обмаль захопливих комбінацій та високих індивідуальних дій.

Киян дуже підвів Горан Саблич, який, м'яко кажучи, провів свій не найкращий матч. На рівному місці він підіграв... суперникові, скинувши м'яча під удар Елано. Тому здивувало, що Сабличу довірили пробити один із післяматчевих пенальті. І той схибив, влучивши в ногу Лаштувці...

Скажу, що Леонід Буряк опинився у досить непростій ситуації. Це був його перший офіційний матч на новій посаді наставника «Динамо». Й одразу — в поєдинку за такий важливий і почесний приз. Відбувалося все це у його рідному місті, та ще й напередодні дня народження Леоніда Йосиповича. Звичайно, він мріяв про перемогу і, зрозуміло, як міг налаштовував своїх підопічних на гру з повною самовіддачею.

Ось що він сказав після поєдинку:

— «Шахтар» для нас завжди є подразником. Однак ми не ставили завдання будь-що перемогти. Так, «Динамо» хотіло вдруге поспіль привезти до Києва Суперкубок. Та цього разу фортуна була на боці «гірників». У нас сьогодні була перша серйозна зустріч після передсезонного збору. Нам елементарно забракло ігрової практики. Але динамівці мали свіжіший вигляд, ніж суперник. Як на мене, «Динамо» було ближче, ніж «Шахтар», до перемоги.

— Чому так рано поле залишив Сергій Ребров?

— У нього мікроушкодження задньої поверхні стегна.

— Чи серйозна травма у Федорова?

— Не виключено, що у Сергія розірвано сумку ключиці. Я намагаюся не обговорювати питання суддівства. Однак пан Луческу вважає, що в чемпіонаті України упереджене ставлення арбітрів лише до «Шахтаря». Але сьогодні суддя не призначає чистий пенальті, коли збили Юссуфа. Не вважає порушенням дії донецького футболіста, внаслідок яких тяжкої травми зазнав Федоров. Ми переглянули відеозапис епізоду з Юссуфом і переконалися, що пенальті таки був.

Потім тренер дав оцінку грі Чеснаускіса, Алієва і Ротаня.

— В Едгараса є високий потенціал. Щоправда, у збірній Литви він грає нападником. Попередні наставники «Динамо» використали його в півобороні. Вийшовши сьогодні на заміну, він цілком природно вписався у гру.

Тепер на мене чиниться певний тиск. Усі хочуть бачити Алієва й Мілевського в основному складі. Я не проти. Однак досі вони грали в юнацькому футболі. Хлопцю потрібний час, щоб освоїтися. Втім, я, либонь, більше хочу, щоб Олександр грав, ніж він сам.

Ротань — нестандартний футболіст, гравець національної збірної. Гадаю, що в «Динамо» на нього чекає велике майбутнє.

— Чому були відсутні четверо бразильців?

— Ми не можемо підлаштовуватися під окремих гравців, це вони так мають чинити. Кожний повинен дотримуватися внутрішньокомандного розпорядку, нікому не дозволено його порушувати. Верпаковскіс, Гіоане й бразильці до 17 липня працюватимуть за індивідуальною програмою.

Фото автора.

Мірча Луческу:

— «Шахтар» завоював важливий трофей. У таких матчах примножуються клубні традиції. Хоча звання володаря Суперкубка клубу нічого не дає, але повний стадіон підтверджує важливість події. Ми були зобов'язані віддячити публіці за таку підтримку!

Зустріч була рівна, ми добре стартували. А Бєлік у середині тайму міг забити і другого м'яча, але Шовковський врятував «Динамо». Повівши в рахунку, ми, на жаль, відійшли на свою половину поля, дозволивши киянам контролювати гру. Вони, зрештою, зрівняли рахунок і мали перевагу в першому таймі.

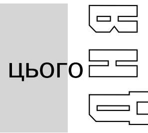
Після перерви протистояння було рівне. Либонь, давалася взнаки втома. Попереду чемпіонат, довга турнірна дистанція, в ході якої вкотре вирішуватиметься, хто з наших команд сильніший. Я зрадів би, якби в боротьбу між нами втрутилися «Дніпро», донецький «Металург» або хтось іще. То було б найліпшим свідченням зростання рівня українського чемпіонату...

P. S. Варто відзначити велику підготовчу роботу ПФЛ (президент, народний депутат України Равіль Сафіуллін), і особливо його прес-аташе Юрія Малишева. Для численних представників ЗМІ було створено найкомфортніші умови.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Одеса—Київ.

На знімку: Суперкубок України в руках капітана «Шахтаря» Анатолія Тимощука.

12 ЛИПНЯ

■ **1917 р.** У Києві розпочались переговори між делегацією Тимчасового уряду та Центральною Радою про автономію України. ■ **1920 р.** Постанова Політбюро ЦК КП(б) У про обов'язкове вивчення в школах республіки української мови. ■ 1926 р. У Сталінграді закладено перший в радянській державі тракторний завод. ■ 1940 р. Володимир Вернадський надіслав урядові СРСР листа про важливість використання внутріатомної енергії урану. ■ 1941 р. Підписано англо-радянську угоду про спільні дії проти гітлерівської Німеччини.

■ **ПОДРОБИЦІ**

Чемпіоном стати нелегко. Ще важче ним залишитися

Якщо в сучасному світі, де спорт — мало не важливіший за політику та економіку, владі не цікаві кращі вітчизняні команди, то цілком слушно виникає запитання — а цікаво чи важливо їм узагалі щось у цій країні?

Волейбольна команда «Локомотив» — семиразовий чемпіон України і триразовий володар Кубка України. Таких спортивних висот у країні ще не досягала жодна команда. Саме завдяки «Локомотиву» і «Юракадемії», котра є його багаторічним суперником, Харків до численних своїх регалій додав ще одну — столиця українського волейболу.

Але нині перед командою постає цілком шекспірівське питання —бути чи не бути? І не тому, що команда втратила колишній бійцівський дух. Навпаки, її гравці сьогодні у відмінній формі. Просто спорт сьогодні став дорогою і не зовсім потрібною річчю.

Володар європейського кубка ТОП-команд, учасник торішнього найпрестижнішого європейського кубка — Ліги чемпіонів — через брак фінансування уже відмовився від цього турніру. Під сумнівом і виступ у наступному українському чемпіонаті. Міністри, що відповідають нібито за спортивне процвітання країни, кажуть, що таку команду, як «Локомотив», необхідно зберегти. Але водночас заявляють про можливі фінансові зловживання через спорт. А тому...

— Але в «Локомотиві» ніколи ніяких зловживань не було, — каже президент спортивного клубу «Локомотив» ДП «Південна залізниця» Євген Щербина (на знімку). — Всі фінансові відносини між підприємствами «Укрзалізниці» та її улюбленим клубом завжди були відкриті та прозорі. Це підтвердили всілякі перевірки і аудити.

Зрозуміло, що в такій ситуації настрій команди, м'яко кажучи, дещо не спортивний. Гравці не хочуть вірити, що таку команду можна просто розпустити. Але і на продовження золотого віку ніхто вже не розраховує.

Тому, хто хоч раз виходив на спортивний майданчик або на будь-яку іншу спортивну арену, — навряд чи треба пояснювати, що означає бути першим. Чемпіоном стати нелегко, навіть дуже важко. Але ще складніше в цій країні залишитися спортсменом.

— Чи легко бути чемпіоном? — запитую президента спортивного клубу «Локомотив» ДП «Південна залізниця» Євгена Щербину.

— Аж ніяк! Щоденна, напружена з року в рік праця кожного спортсмена, тренерського складу, команди загалом. Постійні увага і турбота про команду наших основних меценатів — «Південної залізниці» та «Укрзалізниці». Гадаю, і спортивні вболівальники, і ваші читачі добре розуміють, що великий спорт у сучасному світі потребує не тільки доброї спортивної, атлетичної підготовки, найвищої майстерності, а й достатнього матеріального забезпечення команди, винагороди спортсменів за нелегку роботу — часом на межі людських можливостей. Такий сьогодні великий спорт. Іншої ціни перемоги не буває. Втім, «Локомотив» ці витрати окуповує сторицею, наповнюючи з року в рік спортивну скарбничку клубу не тільки новими комплектами золотих медалей, кубками, а й звеличуючи добре ім'я багатотисячного трудового колективу «Південної залізниці». Ми всі дуже пишаємося своєю командою. Та ви й самі часто бачите, що відбувається на наших трибунах — яблуку ніде впасти.

— Євгене Васильовичу, у волейбольному сезоні 2004—2005 років харківський «Локомотив» узяв на себе сміливість уперше в історії українського волейболу виступити в Лізі чемпіонів. Дебют не можна назвати вдалим, але і вважати його катастрофою всіх сподівань — теж було б помилково. Тож який здобули урок на майбутнє?

— Переможець Кубка одержав право виступити в цьому престижному турнірі, хоча міг цього і не робити. Але оскільки керівництво «Південної залізниці» завжди налаштоване тільки на найвищі результати — в будь-якій справі — було вирішено стартувати в європейській Лізі чемпіонів.

Жереб, що нам випав, був не найкращий: ми опинилися в одній групі з найсильнішими командами, що ведуть багаторічну боротьбу за найвищі місця. Дуже розраховували на те, що в сезоні 2005—2006 років знову візьмемо участь у цій найпрестижнішій континентальній першості. Але, напевно, не судилося. Майбутнє команди поки що примарне і туманне.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Коли верстався номер

Президент клубу «Локомотив» Євген Щербина повідомив редакції, що перший заступник міністра транспорту України В. Бондар клятвено запевнив керівництво клубу, що така класна команда майстрів, як харківський «Локомотив», котра до того ж представляє на європейській арені не тільки Україну, а й Міністерство транспорту, «Укрзалізницю», не може припинити своє існування з волі чиновників. І має неодмінно й надалі представляти Україну на престижних міжнародних змаганнях. З боку міністерства їй надаватимуть усіляку підтримку.

Редактор номера Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.
Зам. 269

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2.
Зам. 373

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.
Зам. 2560

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos